

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปต่อร่างประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม
เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม

ประเด็นที่ ๑ คำปรารภมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที รย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เป็นไปตามรูปแบบที่ถูกต้องในการกล่าวถึงวัตถุประสงค์และอำนาจในการออกประกาศ
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพื่อให้ประกาศฉบับนี้ครอบคลุมถึงประโยชน์ครบทุกด้าน โดยเฉพาะประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเอง ดังนั้น จึงเสนอให้เพิ่มถ้อยคำในคำปรารภ ดังนี้ “...กลไกการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมดังกล่าวสามารถ ดำเนินการไปพร้อมกับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการ โทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์อื่นนอกเหนือจากการดำเนินกิจการโทรคมนาคม <u>หรือเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้บริการ</u> ให้มี ความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น.....”
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๔๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พูเพื่อง ประชาชนทั่วไป	๑. กสทช. ควรปรับเปลี่ยนคำปรารภให้เห็นชัดถึงสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม ๓ ด้าน ที่ประกาศต้องการ คุ้มครอง คือ ๑) สิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล ๒) สิทธิในความเป็นส่วนตัว และ ๓) เสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน ซึ่งแต่ละสิทธิ เป็นสิทธิเสรีภาพที่ต้องได้รับการคุ้มครองในตัวเอง และแต่ละสิทธิเป็นเรื่องที่สามารถเชื่อมโยงสัมพันธ์กันได้ ๒. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันของสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม ๓ ด้าน การสูญเสียหรือถูกละเมิดสิทธิหนึ่งสามารถนำไปสู่การสูญเสียหรือละเมิดสิทธิอื่นใน ๓ สิทธิดังกล่าว และสิทธิอื่นๆ ตาม รัฐธรรมนูญได้อย่างไร ๓. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงบริบทสถานการณ์ปัจจุบันที่บริการโทรคมนาคมเป็นโครงสร้างพื้นฐาน ที่สำคัญหรือที่จำเป็นต่อการเข้าถึงบริการสาธารณะและบริการที่จำเป็นในชีวิต เช่น สวัสดิการของรัฐ บริการสุขภาพ สาธารณสุข การศึกษา การเข้าถึงงานและการประกอบอาชีพ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การติดตามการทำงานของรัฐบาล และการถูกละเมิดหรือสูญเสียสิทธิด้านใดก็ตามใน ๓ ด้านตามประกาศนี้จะกระทบต่อการเข้าถึงเหล่านั้นและกระทบต่อ สิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สิทธิในการพัฒนา สิทธิในสุขภาพ และสิทธิอื่นๆ ๔. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงบริบทสถานการณ์ลักษณะการประกอบธุรกิจและความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ผู้ให้บริการโทรคมนาคมมีแนวโน้มจะให้บริการอื่นที่มากกว่าบริการโทรคมนาคม หรือ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
(ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวลิ ศิริระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ผู้ให้บริการโทรคมนาคมมีแนวโน้มที่จะอยู่ในกลุ่มบริษัทหรือมีเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจที่ประกอบธุรกิจหลากหลายด้าน ทำให้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมอยู่ในฐานะที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ชีวิตส่วนตัว หรือการสื่อสารถึงกันของบุคคลได้จากหลากหลายทาง การกำกับกิจการตามประกาศนี้จึงต้องคำนึงถึงการประกอบธุรกิจและเทคโนโลยีที่มีลักษณะหลอมรวมดังกล่าว โดยมีการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเป็นเป้าหมายสำคัญ ๕. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงความสำคัญของประกาศฉบับนี้ ในฐานะโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมาย เพื่อการสนับสนุนการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันในการอื่น เช่น การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบริบทโทรเวชกรรม (telemedicine) หรือในบริบทเมืองอัจฉริยะ ๖. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงเป้าหมาย ปณิธาน พันธกิจ และวิสัยทัศน์ของ กสทช. ในการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม ภายในขอบเขตอำนาจของ กสทช. และความสามารถที่ กสทช. มีอำนาจและทรัพยากรในการประสานกับหน่วยงานกำกับกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิทั้ง ๓ ด้านเกิดขึ้นได้จริง – โดยในประกาศยังควรเพิ่มเติมข้อบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้ประสานงานถาวรของ กสทช. กับหน่วยงานอย่างน้อย ๔ หน่วยงานคือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และกลุ่มองค์กรของผู้บริโภคตาม พ.ร.บ. การจัดตั้งสภาองค์กรผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ ๗. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงความสำคัญของการคุ้มครองสิทธิทั้ง ๓ ด้าน ขนาดของผู้ใช้บริการ และภาระงานที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสิทธิทั้ง ๓ ด้าน เพื่อเป็นเหตุผลสนับสนุนในการจัดสรรทรัพยากรของ กสทช. เพื่องานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม คำปรารภที่แสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์และเหตุผลของประกาศฉบับนี้ รวมถึงสถานการณ์ธุรกิจและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป และวิสัยทัศน์สภาพการคุ้มครองที่อยากให้เกิดขึ้น จะช่วยให้ความชัดเจนมากขึ้นในการตีความประกาศ และช่วยเป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมให้กับงานของ กสทช. ในการคุ้มครองสิทธิทั้ง ๓ ด้านให้เกิดขึ้นได้จริง
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. กสทช. ควรเขียนคำปรารภให้เห็นถึงความสำคัญและความเชื่อมโยงกับ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชื่อมโยงกัน ๒. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงบริบทสถานการณ์ปัจจุบันที่บริการโทรคมนาคมเป็นโครงสร้างพื้นฐาน

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ที่สำคัญหรือที่จำเป็นต่อการเข้าถึงบริการสาธารณะและบริการที่จำเป็นในชีวิต เช่น สวัสดิการของรัฐ บริการสุขภาพ สาธารณสุข การศึกษา การเข้าถึงงานและการประกอบอาชีพ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การติดตามการทำงานของรัฐบาล และการถูกละเมิดหรือสูญเสียสิทธิด้านใดก็ตามใน ๓ ด้านตามประกาศนี้จะกระทบต่อการเข้าถึงเหล่านั้นและกระทบต่อสิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สิทธิในการพัฒนา สิทธิในสุขภาพ และสิทธิอื่นๆ ๓. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงบริบทสถานการณ์ลักษณะการประกอบธุรกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ผู้ให้บริการโทรคมนาคมมีแนวโน้มจะให้บริการอื่นที่มากไปกว่าบริการโทรคมนาคม หรือผู้ให้บริการโทรคมนาคมมีแนวโน้มที่จะอยู่ในกลุ่มบริษัทหรือมีเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจที่ประกอบธุรกิจหลากหลายด้าน ทำให้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมอยู่ในฐานะที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ชีวิตส่วนตัว หรือการสื่อสารถึงกันของบุคคลได้จากหลากหลายทาง การกำกับกิจการตามประกาศนี้จึงต้องคำนึงถึงการประกอบธุรกิจและเทคโนโลยีที่มีลักษณะหลอมรวมดังกล่าว โดยมีการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเป็นเป้าหมายสำคัญ ๔. กสทช. ควรเพิ่มเติมคำปรารภให้เห็นชัดถึงเป้าหมาย ปณิธาน พันธกิจ และวิสัยทัศน์ของ กสทช. ในการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม ภายในขอบเขตอำนาจของ กสทช. และความสามารถที่ กสทช. มีอำนาจและทรัพยากรในประสานกับหน่วยงานกำกับกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิทั้ง ๓ ด้านเกิดขึ้นได้จริง – โดยในประกาศยังควรเพิ่มเติมข้อบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้ประสานงานถาวรของ กสทช. กับหน่วยงานอย่างน้อย ๔ หน่วยงานคือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และกลุ่มองค์กรของผู้บริโภคตาม พ.ร.บ. การจัดตั้งสภาองค์กรผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมพันธมิตรคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสมและเห็นด้วย

ประเด็นที่ ๒ การกำหนดวันใช้บังคับมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เป็นไปตามรูปแบบทั่วไปของการกำหนดวันใช้บังคับกฎหมาย
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๓/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
- มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พูเฟื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวลี ศรีระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภครุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เห็นด้วยกับการกำหนดวันใช้บังคับ

ประเด็นที่ ๓ การกำหนดขอบเขตการใช้บังคับซึ่งกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ และกฎหมายลำดับรองตามพระราชบัญญัติดังกล่าว) ด้วย มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๔)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เนื่องจากประกาศ กสทช.ฯ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอ.บ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) และ - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พู่เฟื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวลิ ศิริระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	กสทช. มีอำนาจในการกำหนดความคุ้มครองและมาตรการที่นอกเหนือไปจากที่กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้กำหนด อำนาจในการออกประกาศนี้ไม่ได้มาจากอำนาจตาม พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่เป็นอำนาจของ กสทช. เอง มาตรา ๓ ของ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดให้บังคับบทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ร่วมกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฉบับอื่นเป็นการเพิ่มเติมได้ ดังนั้น ในข้อ ๔ ของร่างประกาศจึงควรชัดเจนในประเด็นดังกล่าว ในการที่จะมีหลักเกณฑ์ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่เขียนในลักษณะที่จะเป็นการลดทอนอำนาจของ กสทช. เอง (ปัจจุบันร่างเขียนว่า “ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการตีความได้ เมื่อหลักเกณฑ์ในประกาศนี้อาจกำหนดสิทธิหรือหน้าที่มากกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) เสนอแก้ไขข้อ ๔ ในร่างฯ เป็น “ประกาศนี้ให้บังคับในการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการในกิจการโทรคมนาคมที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัว การคุ้มครองเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ในลักษณะใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว และบทบัญญัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นเพิ่มเติมด้วย” เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่ากฎหมายอื่นนั้นจะมาช่วยเสริมประกาศนี้ และไม่ได้เป็นกรอบในการจำกัดอำนาจของกฎหมายฉบับนี้ รวมถึงเพิ่มเติมสิทธิให้ครบทั้ง ๓ ด้าน เพื่อบรรเทาปัญหาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิทั้ง ๓ ด้านตามข้อประกาศ ทั้งที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจมีในอนาคต

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
- นางสาวเบญจวรรณ รัตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมคุ่มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ประเด็นที่ ๔ การกำหนดนิยามของคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” “ผู้รับใบอนุญาต” “ผู้ใช้บริการ” “การประมวลผล” และ “การเก็บรวบรวม” มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๕)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
นายแพทย์ประวิทย์ ลีสถาพรวงศา ประธานอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านกิจการโทรคมนาคม (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	ในเรื่องของนิยาม “ผู้ใช้บริการ” ที่ให้รวมถึงผู้ใช้บริการที่เป็นคู่สัญญาโดยตรงนั้น เนื่องจากมีผู้ใช้บริการร้องเรียนว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนไปจับสัญญาณของผู้รับใบอนุญาตอื่กรายหนึ่งผ่านบริการโรมมิ่งซึ่งตนไม่ต้องการและไม่สามารถปิดบริการโรมมิ่งนั้นได้ จึงมีปัญหว่าผู้รับใบอนุญาตที่ให้บริการโรมมิ่งรายนั้นจะคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการหรือไม่ ซึ่งในทางธุรกิจเป็นไปได้ที่ผู้ให้บริการโรมมิ่งจะสามารถขอความยินยอมได้โดยตรง แต่ผู้ให้บริการโรมมิ่งยังคงมีหน้าที่ต้องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ โดยอาศัยความผูกกันทางธุรกิจและเครือข่าย (network) จึงต้องกำหนดคำนิยามให้ตรงไปตรงมา
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม อยากให้ขยายความชัดเจนของคำนิยาม “ผู้ใช้บริการ” ตามประกาศฯ ข้อ ๔ ที่กล่าวถึง “ผู้ใช้บริการโทรคมนาคม..... ไม่ว่าจะเป็นคู่สัญญาโดยตรงกับผู้รับใบอนุญาตหรือไม่ก็ตาม.....” เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการกำหนดข้อความดังกล่าว

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. ในส่วนของการใช้ถ้อยคำ คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” น่าจะเป็นการเขียนข้อความที่คลาดเคลื่อน เนื่องจากในส่วนอื่นๆ ของประกาศไม่ปรากฏว่ามีการใช้คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” อีกเลยแม้แต่ครั้งเดียว แต่ใช้คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ” ซึ่งคำว่า “ผู้ให้บริการ” นี้ได้ถูกกำหนดนิยามไว้แล้วในข้อ ๕ ของประกาศโดยให้หมายถึง “ผู้ให้บริการโทรคมนาคม.....” เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง จึงเสนอให้ปรับแก้ถ้อยคำให้ตรงกัน โดยใช้คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ” แทน (ไม่มีคำว่าโทรคมนาคม) ๒. ในส่วนของการนิยาม ไม่มีการระบุว่าข้อมูลส่วนบุคคล ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ในสาระสำคัญ เพื่อความสอดคล้องกับกฎหมายหลักในเรื่องของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงควรกำหนดนิยามให้สอดคล้องตรงกัน ๓. นิยามของข้อมูลส่วนบุคคลควรขยายความให้ชัดเจนด้วยว่า ข้อมูลส่วนบุคคลลักษณะต่างๆ ตามที่นิยามไว้นั้น ไม่จำเป็นต้องทราบชื่อของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จึงขอเสนอปรับแก้ข้อความดังนี้ “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้บริการโทรคมนาคมซึ่งทำให้สามารถระบุตัวผู้บริการนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมจากข้อมูลดังกล่าวเองหรือจากข้อมูลดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลอื่นที่ผู้รับใบอนุญาตมีหรือสามารถเข้าถึงได้ เช่น ชื่อ สกุล ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน หรือเลขประจำตัวอื่นใดที่ใช้แทนได้หรือออกโดยทางราชการ เลขหมายโทรคมนาคม ข้อมูลการใช้บริการของผู้ใช้บริการ โดยไม่จำเป็นต้องทราบชื่อรวมทั้งพฤติกรรมการใช้บริการโทรคมนาคมที่อาจระบุตัวผู้บริการได้ <u>แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ</u>” ๑. นิยามตามประกาศไม่มีการแบ่งแยกบุคคลธรรมดากับนิติบุคคล การใช้คำว่า “ผู้ให้บริการ” จะหมายถึงทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลซึ่งมีความหมายกว้างเกินขอบเขตของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมุ่งที่จะคุ้มครองเฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น ๒. คำว่า “ผู้ให้บริการโทรคมนาคมปลายทางของผู้รับใบอนุญาตไม่ว่าจะเป็นคู่สัญญาโดยตรงกับผู้รับใบอนุญาตหรือไม่ก็ตาม” อาจจะมีข้อความที่ยังไม่ชัดเจนและมีปัญหาในการตีความ จึงขอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณา กำหนดข้อความให้ชัดเจนว่าความหมายครอบคลุมผู้บริการของผู้รับใบอนุญาตรายอื่นด้วยหรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากบุคคลธรรมดาที่ใช้บริการโทรคมนาคมอาจจะเป็นทั้งผู้บริการที่เป็นคู่สัญญากับผู้รับใบอนุญาตโดยตรงและผู้บริการที่อาศัยสิทธิของบุคคลธรรมดาอีกคนหรือสิทธิของนิติบุคคลซึ่งเป็นคู่สัญญากับผู้รับใบอนุญาตอีกชั้นหนึ่งก็ได้ เช่น เลขหมาย

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	โทรศัพท์เคลื่อนที่ลงทะเบียนโดยลูกแต่ให้พ่อใช้งาน หรือลงทะเบียนในนามบริษัทแต่พนักงานเป็นผู้ใช้งาน หากสำนักงาน กสทช. ประสงค์ที่จะนิยามให้ครอบคลุมในลักษณะนี้น่าจะยอมรับได้ แต่อาจจะต้องมีการปรับแก้ถ้อยคำให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและควรระบุให้ชัดเจนว่าเป็นเฉพาะกรณีผู้ใช้บริการซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น ไม่รวมถึงนิติบุคคล จึงขอเสนอปรับแก้ข้อความดังนี้ “ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่เป็นผู้ใช้บริการโทรคมนาคมซึ่งเป็นผู้สัญญากับผู้รับใบอนุญาตหรือซึ่งใช้สิทธิในการใช้บริการโทรคมนาคมจากบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้สัญญากับผู้รับใบอนุญาตผู้ใช้บริการโทรคมนาคมปลายทางของผู้รับใบอนุญาตไม่ว่าจะเป็นผู้สัญญาโดยตรงกับผู้รับใบอนุญาตหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงผู้ใช้บริการที่เป็นผู้รับ ใบอนุญาตซึ่งนำบริการโทรคมนาคมที่ได้รับในฐานะผู้ใช้บริการไปประกอบกิจการอีกทอดหนึ่ง เพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตของการประมวลผลที่เหมาะสม เสนอให้ปรับแก้นิยาม “การประมวลผล” ดังนี้ “การประมวลผล” หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการใช้ การเปิดเผย การเข้าถึง การเปลี่ยนแปลง หรือการแก้ไข ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ ไม่ว่าจะใช้วิธีการใดๆ และให้หมายรวมถึงการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้นๆ
- สภาพองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๔๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) และ - มุลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มุลนิธิเพื่อผู้บริโภค (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่	๑. เห็นว่า นิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” ตามร่างประกาศมีความเหมาะสมในหลักการ โดยเฉพาะการคำนึงถึงลักษณะการประกอบธุรกิจในปัจจุบันที่ผู้ให้บริการโทรคมนาคมอาจเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลได้จากหลายช่องทาง เช่น จากบริษัทที่อยู่ในความควบคุมหรือจากพันธมิตรทางธุรกิจ เพื่อความชัดเจนขึ้นควรปรับปรุงเป็น “ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการซึ่งทำให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม จากข้อมูลดังกล่าวเองหรือจากข้อมูลดังกล่าวประกอบกับข้อมูลอื่นที่ผู้รับใบอนุญาตมีอยู่หรือมีแนวโน้มจะเข้าถึงได้ เช่น เข้าถึงจากบริษัทที่อยู่ในความควบคุมของผู้รับใบอนุญาต หรือจากบริษัทที่อยู่ในกลุ่มเครือข่ายธุรกิจเดียวกับผู้รับใบอนุญาต หรือจากพันธมิตรทางธุรกิจของผู้รับใบอนุญาต โดยให้รวมถึงชื่อ สกุล ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขประจำตัวอื่นใดที่ระบุตัวบุคคลได้ เลขหมายโทรคมนาคม ข้อมูลการใช้บริการของผู้ใช้บริการ พฤติกรรมการใช้บริการโทรคมนาคม และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการนั้นตามกฎหมายอื่น” ๒. มีข้อสังเกตว่า แม้นิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” จะมีความเหมาะสมกับบริบทธุรกิจและ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พู่เฟื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวศิริระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เทคโนโลยีปัจจุบันมากกว่านิยามใน พ.ร.บ.ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ในข้อต่างๆ ของประกาศไม่ได้ใช้คำนี้ แต่ใช้คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ทำให้กังวลว่าจะมีปัญหาในการตีความข้อประกาศต่างๆ หรือไม่ ว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่าอะไร หมายความว่าตามนิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” ตามประกาศนี้ หรือหมายความว่าตามนิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคล” ในกฎหมายอื่น ๓. เนื่องจากประเด็นตาม ๑. และ ๒. จึงเสนอให้เปลี่ยนคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” เป็น “ข้อมูลส่วนบุคคล” (ซึ่งเป็นคำที่ประกาศ กทช.ฯ ปัจจุบันใช้อยู่) โดยปรับปรุงเป็น “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม จากข้อมูลดังกล่าวเองหรือจากข้อมูลดังกล่าวประกอบกับข้อมูลอื่นที่ผู้รับใบอนุญาตมีอยู่หรือมีแนวโน้มจะเข้าถึงได้ เช่น เข้าถึงจากบริษัทที่อยู่ในความควบคุมของผู้รับใบอนุญาต หรือจากบริษัทที่อยู่ในกลุ่มเครือธุรกิจเดียวกับผู้รับใบอนุญาต หรือจากพันธมิตรทางธุรกิจของผู้รับใบอนุญาต โดยให้รวมถึงชื่อ สกุล ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขประจำตัวอื่นใดที่ระบุตัวบุคคลได้ เลขหมายโทรคมนาคม ข้อมูลการใช้บริการของบุคคล พฤติกรรมการใช้บริการโทรคมนาคม และข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายอื่น ทั้งนี้ เมื่อคำ “ข้อมูลส่วนบุคคล” นี้ถูกใช้และกำกับด้วยคำว่า “ของผู้ใช้บริการ” ก็จะหมายถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ จึงสามารถกำหนดนิยามให้มีความทั่วไปได้ ๔. เสนอปรับปรุงนิยามของ “การประมวลผล” ให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยเสนอแก้ไขเป็น “การประมวลผล” หมายความว่า การดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การบันทึก การจัดกลุ่ม การจัดโครงสร้าง การเก็บรักษา การปรับใช้หรือการแปรสภาพ การแก้ไข การค้นคืน การสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม การใช้ประโยชน์ การเปิดเผยโดยการส่งต่อ เผยแพร่ หรือวิธีอื่นใดอันทำให้เข้าถึงได้ การจัดเรียงหรือรวมเข้าด้วยกัน การจำกัดการเข้าถึง การลบหรือทำลาย ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ ไม่ว่าจะใช้วิธีการใดๆ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการอัตโนมัติหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึงการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมนั้น ๆ ทั้งนี้อ้างอิงบางส่วนจาก General Data Protection Regulations ฉบับภาษาไทย https://www.senate.go.th/assets/portals/185/fileups/348/files/Publication%20-%20PT%20-%20GDPR%20Thai%20Version.pdf

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีข้อสังเกตว่า แม้นิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” จะมีความเหมาะสมกับบริบทธุรกิจและเทคโนโลยีปัจจุบันมากกว่านิยามใน พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ แต่ในข้อต่างๆ ของประกาศไม่ได้ใช้คำนี้ แต่ใช้คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ทำให้กังวลว่าจะมีปัญหาในการตีความข้อประกาศต่างๆ หรือไม่ ว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่าอะไร หมายความว่าตามนิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” ตามประกาศนี้ หรือหมายความว่าตามนิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคล” ในกฎหมายอื่น
บริษัท โทร มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” มีความแตกต่างจากนิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ซึ่งได้กำหนดยกเว้นข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมไว้ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : แก้ไขนิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม” โดยกำหนดให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ และให้ยกเว้นข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม ๒. คำว่า “ผู้ให้บริการ” มีความหมายกว้างมาก โดยตีความรวมไปถึงผู้ให้บริการที่ไม่ได้เป็นคู่สัญญากับผู้รับใบอนุญาต ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถขอความยินยอมได้ เนื่องจากผู้ให้บริการไม่อาจทราบได้ว่าผู้ให้บริการที่เป็นคู่สัญญากับบริษัทจะไม่ได้เป็นผู้ใช้เลขหมายดังกล่าวด้วยตนเอง ซึ่งในทางปฏิบัติตามแนวทางที่เกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การขอความยินยอมจะยึดตามบุคคลที่เป็นคู่สัญญาโดยตรงเท่านั้น และการกำหนดนิยามเช่นนี้อาจตีความรวมไปถึงผู้ให้บริการที่เป็นนิติบุคคลด้วย ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับคู่สัญญาที่เป็นนิติบุคคลนั้นไม่อยู่ในขอบเขตการคุ้มครองของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : แก้ไขนิยามเป็นว่า “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการโทรคมนาคมซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคู่สัญญากับผู้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามหลักการกฎหมายทั่วไป การดำเนินการใดๆ รวมถึงการขอความยินยอมควรจำกัดเฉพาะกับตัวบุคคลธรรมดาที่เป็นคู่สัญญาโดยตรง ซึ่งในทางปฏิบัติ บริษัทฯ และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะไม่สามารถทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้บริการจริงในกรณีที่มีผู้หนึ่งมีคู่สัญญากับบริษัทฯ เช่น การจดทะเบียนเลขหมายในนามนิติบุคคล และนิติบุคคลนั้นนำเลขหมายดังกล่าวไปให้พนักงานเป็นผู้ใช้งานร่วมกันซึ่ง ๑ เลขหมาย อาจจะมีการใช้งานโดยพนักงานของนิติบุคคลดังกล่าวมากกว่า ๑ คน

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท ทรูมูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด โดยนายกนกศักดิ์ นิ่มนวลรัตน์ (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๕ ในส่วนที่ว่า “ผู้ให้บริการต้องขอความยินยอมจากผู้ใช้บริการปลายทางรวมถึงผู้ให้บริการที่ไม่ใช่คู่สัญญาของตนเองด้วย” ในประเด็นนี้มี ๓ มุมมอง ๑. ในมุมมองกฎหมายด้านนิติสัมพันธ์มองว่าจะเป็นไปได้ อย่างไร ในเมื่อคู่สัญญารายนั้นไม่มีนิติสัมพันธ์เชิงกฎหมาย ๒. ในมุมมองเชิงปฏิบัติ กรณีลูกค้าของบริษัทเป็นนิติบุคคล หรือองค์กร จดทะเบียนในนามบริษัท แต่นำเลขหมายดังกล่าวให้พนักงานในแผนกใดแผนกหนึ่งใช้ร่วมกัน ส่งผลให้มีคน ใช้ร่วมกันหลายคน การกำหนดในลักษณะเช่นนี้ บริษัทฯ จะต้องขอความยินยอมจากผู้ใด จากผู้ให้บริการรายใด ในเมื่อ เลขหมายนั้นมีการใช้บริการร่วมกัน ๓. ในมุมมองผู้บริโภค บางครั้งการจดทะเบียนเลขหมาย ผู้ใช้บริการปลายทางเอง ไม่ยากเปิดเผยตัวตน เช่น ภรรยาผมต้องการให้ผมเป็นผู้จดทะเบียน แต่ภรรยาเป็นผู้นำเลขหมายไปใช้ ในขณะที่ กฎหมายข้อนี้กำหนดให้บริษัทฯ ต้องไปขอความยินยอมจากผู้ที่ใช้บริการโดยตรงซึ่งก็คือภรรยา บริษัทฯ มองว่าการ กำหนดในลักษณะนี้อาจเป็นการละเมิดมากกว่าการคุ้มครอง
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. นิยาม “ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการฯ” เสนอให้เพิ่มว่า “ไม่รวมข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม” ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นตาม คำนิยามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ๒. นิยาม “ผู้ให้บริการ” เสนอให้หมายถึงผู้ให้บริการที่เป็นคู่สัญญากับผู้รับใบอนุญาตเท่านั้น เนื่องจากผู้รับใบอนุญาต ไม่สามารถที่จะสามารถติดต่อหรือขอความยินยอมใดๆ จากบุคคลที่ไม่ได้เป็นคู่สัญญากับผู้รับใบอนุญาตได้ ดังนั้น การกำหนดข้อความดังกล่าวจึงไม่สามารถเป็นไปได้ทางปฏิบัติ จึงเสนอขอแก้ไขข้อความเป็นอย่างนี้ “ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการโทรคมนาคมปลายทางของผู้รับใบอนุญาตซึ่งมีชื่อจดทะเบียนหรือแสดงตน และเป็นผู้รับใบอนุญาตกับผู้รับใบอนุญาต ไม่ว่าจะเป็นผู้รับใบอนุญาตโดยตรงกับผู้รับใบอนุญาตหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่รวมถึงผู้ให้บริการ ที่เป็นผู้รับใบอนุญาตซึ่งนำบริการโทรคมนาคมที่ได้รับในฐานะผู้ให้บริการไปประกอบกิจการอีกทอดหนึ่ง
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมผู้ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ประเด็นที่ ๕ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอความยินยอมในการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.๑ ข้อ ๖)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท ทูริ ดิจิทัล กรุ๊ป จำกัด โดยนายอรรถพล พานิชย์ไพศาลกุล (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	มองว่าเจตนารมณ์ของร่างประกาศฯ ที่ต้องสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ รวมถึงการรองรับการพัฒนาเทคโนโลยี และธุรกิจดิจิทัลให้กับประชาชน เป็นเจตนารมณ์ที่ดีมากที่จะเข้ามาช่วยเหลือเศรษฐกิจและคุ้มครองประชาชน แต่ในมุมการดำเนินการมองว่า ในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ อาจให้ กสทช. พิจารณาในบางประเด็นที่อาจไม่สอดคล้องหรืออาจไม่เหมือนกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของคำนิยาม เรื่องข้อมูลส่วนบุคคลที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ยกเว้นข้อมูลของผู้ตาย แต่ในร่างประกาศ กสทช.๑ นี้ไม่ได้ยกเว้นไว้ รวมถึงในประเด็นข้ออื่นๆ ที่อาจมี ซึ่งบริษัทฯ จะส่งความเห็นตามไป ในวันนี้ขอยกประเด็นที่สำคัญคือ ข้อ ๖ ของร่างประกาศ กสทช.๑ ซึ่งเขียนไว้ว่า “ผู้รับใบอนุญาตจะเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการได้เท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมและต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการ” ส่วนนี้บริษัทฯ มีความเห็นว่า ถ้าเป็นการให้บริการทั่วไปก็เข้าข่ายยกเว้น เป็นการให้บริการตามสัญญา การเปิดเผยก็เป็นการให้บริการตามกฎหมาย แต่หากไม่เข้าฐานอื่นใดก็ต้องขอความยินยอมจากผู้ให้บริการ และความยินยอมนั้นอาจถูกจำกัดเท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น หมายความว่า ผู้ใช้บริการหรือประชาชน แม้ให้ความยินยอมก็ไม่สามารถนำไปใช้เรื่องอื่นนอกเหนือกิจการโทรคมนาคมได้ หรือไม่ หากใช่ น่าจะกระทบหรือมีประเด็นต่างๆ ประการแรก อาจเป็นการรอนสิทธิของผู้ใช้บริการ โดยมองว่าการที่จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยในบางกรณีอาจไม่เข้าข่ายยกเว้นตามกฎหมาย แต่ต้องมีการขอความยินยอมจากผู้ให้บริการ เช่น บริการ National Digital ID (NDID) หรือ Mobile ID ซึ่งอาจถูกมองว่าไม่ใช่กิจการของโทรคมนาคม การที่กำหนดในลักษณะนี้จึงอาจตีความได้ว่าถูกจำกัดเพียงกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น และอาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่อยากจะสนับสนุนและให้ความคุ้มครองประชาชน รวมทั้งการให้สิทธิหรือสิทธิประโยชน์แก่ผู้ให้บริการ หรือประชาชนซึ่งมีสิทธิเสรีภาพในการให้ความยินยอมในเรื่องใดก็ตาม ดังนั้น การจำกัดวัตถุประสงค์ว่าต้องเพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคม จึงอาจเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการซึ่งอาจทำให้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์หรือสิ่งอื่นใด และหากมองในอีกมิติหนึ่ง การจำกัดเฉพาะกิจการโทรคมนาคมอาจกระทบต่อเศรษฐกิจ เนื่องจากหน่วยงาน บริษัท หรือภาคส่วน (sector) อื่นไม่ถูกจำกัด และ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	มีเสรีภาพ มีอิสระในการประกอบธุรกิจและใช้ข้อมูล การจำกัดในลักษณะนี้จึงอาจกระทบนโยบายไทยแลนด์ 4.0 หรือเศรษฐกิจอื่นๆ ที่ถูกจำกัดห้ามให้ผู้รับใบอนุญาตใช้ข้อมูล รวมถึงอาจทำให้ประเทศไม่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ประการสุดท้าย ในส่วนข้อ ๖ เรื่องเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ มองว่าหากจำกัดเฉพาะเพื่อกิจการโทรคมนาคมแม้ว่าผู้ใช้บริการให้ความยินยอมก็ตาม ในอดีตมีตัวอย่าง คือ เรื่อง โควิด-๑๙ การที่จะเก็บข้อมูลสุขภาพในบางครั้งหรือบางแอปพลิเคชัน ไม่อาจอ้างฐานกฎหมายได้ ผู้รับใบอนุญาตต้องขอความยินยอมจากผู้ให้บริการเพื่อที่กระทรวงสาธารณสุขจะได้ประเมินพื้นที่ระบาดหรือติดตามความเสี่ยงของผู้ที่กำลังจะเกิดโรคระบาดในพื้นที่ ในประเด็นเหล่านี้ การที่จะเคารพสิทธิเสรีภาพของประชาชนได้ ต้องขอความยินยอมก่อน แต่หากร่างประกาศ กสทช.ฯ จำกัดแค่เพื่อให้บริการกิจการโทรคมนาคม ก็อาจกระทบการประกอบธุรกิจของประเทศและอาจมองได้ว่าเป็นการรอนสิทธิของประชาชน จึงขอเสนอ กสทช. ว่า เรื่องใดที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ได้กำหนดชัดแล้ว ก็อาจไม่ต้องกำหนดเพิ่มเติม แต่เรื่องใดที่ กสทช. มองว่าต้องการกำกับดูแลเพิ่มเติมเพื่อปกป้องหรือส่งเสริมประชาชนหรือเศรษฐกิจจึงจะกำหนดเพิ่มเติม
บริษัท ทรูมูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด โดยนายกนกศักดิ์ นิ่มนวลรัตน์ (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	บริษัทฯ มองว่าการกำหนดลักษณะนี้ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ และหลักการของ GDPR ที่เป็นหลักสากลด้วย ประเด็นถัดมา ตามที่ผู้แทนสำนักงาน กสทช. ได้ชี้แจงความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในตอนต้นของการปรับแก้ไขร่างประกาศฯ ฉบับนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ และเพื่อให้รองรับการหลอมรวมธุรกิจดิจิทัล ดังนั้น การกำหนดให้ใช้ความยินยอมเฉพาะภายในบริการโทรคมนาคมเท่านั้น บริษัทฯ จึงมองว่าขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของการแก้ไขประกาศฉบับนี้ สำนักงาน กสทช. คงทราบดีว่าประเทศไทยมี Road Map เรื่อง Digital ID ที่ส่งเสริมการพัฒนา IdP ของประเทศซึ่งรัฐมองว่าผู้ให้บริการโทรคมนาคมเป็น IdP ของประเทศเพื่อส่งเสริมบริการต่างๆ ให้ประชาชนเข้าถึง ไม่ว่าจะเป็น Mobile ID หรือ NDID การกำหนดให้นำข้อมูลใช้เฉพาะกิจการโทรคมนาคมจึงไม่สอดคล้องกับ Road Map ของประเทศ สุดท้าย บริษัทฯ ขอเสนอว่า ก่อนการประกาศใช้ ขอให้สำนักงาน กสทช. นำข้อคิดเห็นและข้อมูลต่างๆ ไปประชุมร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อที่ประกาศ กสทช.ฯ จะได้ไม่ขัดแย้งและสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ได้

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท ทู พู เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	การที่ร่างประกาศกำหนดข้อความในลักษณะนี้ เห็นได้ว่าการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลแม้ผู้ใช้บริการจะได้ให้ความยินยอมแล้วตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่กำหนดไว้ แต่ผู้รับใบอนุญาตก็ไม่สามารถประมวลผลได้ตามความยินยอมที่ได้รับมาจากผู้ใช้บริการ เนื่องจากถูกจำกัดเพียงเพื่อการดำเนินกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น จึงเป็นการปิดกั้นให้ไม่สามารถขอความยินยอมเพื่อนำข้อมูลส่วนบุคคลไปประมวลผลเพื่อกิจการอื่นได้ อันถือเป็นการปิดกั้นการความต้องการของผู้ใช้บริการ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ควรตัดคำว่า “เพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคม” เนื่องจากการกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลควรมีสติและเสรีภาพในการให้ความยินยอมและตัดสินใจโดยอิสระปราศจากข้อจำกัดเพื่อบุคคลให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถนำข้อมูลของตนไปประมวลผลเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ได้ การจำกัดการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไว้เฉพาะกิจการโทรคมนาคมอาจถือว่าเป็นการจำกัดและลิดรอนสิทธิผู้ใช้บริการ ทำให้ไม่สามารถใช้บริการหรือรับสิทธิประโยชน์อื่นได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ใช้บริการและกระทบต่อเศรษฐกิจสังคม และประเทศชาติ ตัวอย่างผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ได้แก่ ๑. ผู้ใช้บริการไม่สามารถเข้าถึงและรับข้อเสนอสิทธิประโยชน์ (Customer Privilege) ที่เป็นประโยชน์และเงื่อนไขที่ดีขึ้นจากบริษัทในเครือหรือพันธมิตรทางธุรกิจได้ เนื่องจากการรับบริการหรือสิทธิประโยชน์ของบริษัทในเครือหรือพันธมิตรทางธุรกิจมีความจำเป็นต้องประมวลผลข้อมูลบางส่วนและต้องขอความยินยอมจากผู้ใช้บริการก่อนดำเนินการ นอกจากนี้หากผู้ใช้บริการไม่ประสงค์จะให้เสนอบริการหรือไม่ต้องการรับสิทธิประโยชน์ใด ๆ ผู้ใช้บริการก็ย่อมสามารถใช้สิทธิในการถอนความยินยอมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือไม่ให้ความยินยอมตั้งแต่ต้นตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนด ๒. กระทบต่อการพัฒนาและการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่มีอยู่ในกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์ในด้านอื่น เช่น

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ร่างประกาศ กสทช. ฉบับใหม่ มาตรา 6 ของร่างประกาศฉบับใหม่ เกี่ยวกับการจำกัดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อประโยชน์ของประเทศ การอนุญาตให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมสามารถให้บริการที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (data-driven services) ต่อไปได้นอกจากการสื่อสารโทรคมนาคมนั้น จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ ดังต่อไปนี้ ➊ ทำให้สามารถสร้างกลุ่มผู้มีความสามารถในประเทศไทยให้สอดคล้องกับเป้าหมายของ Thailand 4.0 ได้ ➋ อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงบริการทางการเงิน (financial inclusion) ด้วยการสร้างคะแนนเครดิต ที่ช่วยให้คนไทยที่ไม่มีบัญชีธนาคารสามารถเข้าถึงการให้บริการทางการเงินได้ อย่างเช่น การให้บริการสินเชื่อ ➌ อนุญาตให้ผู้ประกอบการโทรคมนาคมสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญ แก่รัฐบาลไทยในสถานการณ์ฉุกเฉินแห่งชาติ (เช่น โควิด-19) ➍ มาตรา 6 ที่ลดข้อจำกัดลง จะช่วยให้สามารถรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ของบริการโทรคมนาคม และยังสามารถนำข้อมูลไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ได้ (๑) กระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ Thailand ๔.๐ ซึ่งข้อมูลการใช้บริการมีความจำเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ บริการ และนวัตกรรมใหม่ของประเทศไทย การจำกัดย่อมส่งผลกระทบต่อประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันกับบริษัทในต่างประเทศได้ ตัวอย่างเช่น การนำข้อมูลผู้ใช้บริการมาวิจัย พัฒนา และปรับปรุงบริการ รวมถึงพัฒนานวัตกรรมใหม่ ในขณะที่ต่างประเทศ บริษัท Google หรือบริษัทอื่นสามารถนำข้อมูลของผู้ใช้บริการมาพัฒนาบริการหรือเทคโนโลยีใหม่ได้ トラバเท่าที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลให้ความยินยอม การจำกัดดังกล่าวย่อมทำให้ประเทศไทยไม่อาจแข่งขันกับต่างประเทศได้ (๒) กระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนและการขอสินเชื่อสำหรับประชาชนรายย่อย เนื่องจากปัจจุบันประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีประวัติด้านเครดิตกับธนาคารหรือเครดิตบูโร ทำให้การขอสินเชื่อเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันทำได้ยาก และต้องหันไปพึ่งเงินกู้นอกระบบที่กระทบต่อประชาชนโดยตรง การขอสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินและผู้ให้บริการทางการเงินโดยใช้ข้อมูลทางเลือก (Alternative Data) เช่น ประวัติการชำระค่าบริการจากผู้ให้บริการโทรคมนาคม ภายใต้ขอบเขตที่ผู้ใช้บริการให้ความยินยอม ย่อมทำให้สามารถเข้าถึงสินเชื่อได้สะดวกรวดเร็วและเป็นธรรมต่อผู้บริโภค และสอดคล้องกับนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ผลักดันการสร้างโอกาสให้ผู้ให้บริการเข้าถึงแหล่งทุนในระบบด้วยเทคโนโลยีและข้อมูลทางเลือก (Alternative Data) (อ้างอิง “สินเชื่อส่วนบุคคลดิจิทัล” สินเชื่อยุคใหม่เพื่อคนตัวเล็ก https://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Pages/256404TheKnowledge_DigitalPLoan.aspx) (๓) กระทบต่อการให้บริการด้านสาธารณสุขและการรับมือกับโรคระบาด การบริหารด้านสาธารณสุข การประเมินและวางแผนกำลังคน ทรัพยากร การบริหารจัดการเมื่อเกิดโรคระบาดเป็นวงกว้าง เช่น การรับมือกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ที่ผ่านมา การใช้ข้อมูลโทรคมนาคมสามารถป้องกันและรับมือได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	Application การรับมือโรคระบาด ข้อมูลความหนาแน่นของกลุ่มคน การรับมือและตรวจสอบการเดินทางเพื่อรับมือกับโรคระบาด มีความจำเป็นต้องขอความยินยอมของผู้ใช้บริการก่อนดำเนินการ หากจำกัดเฉพาะกิจการโทรคมนาคมอาจไม่สามารถดำเนินการในส่วนนี้ได้ (๔) กระทบต่อการให้บริการและการเข้าถึงบริการด้านดิจิทัล เช่น National Digital ID / Mobile ID - แพลตฟอร์มในการตรวจสอบและยืนยันตัวตน (e-KYC) ของผู้ใช้บริการบนโลกดิจิทัล ที่ช่วยให้สามารถทำธุรกรรมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น การเปิดบัญชีและขอสินเชื่อออนไลน์ ซึ่งแม้เป็นบริการที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม แต่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญ ตลอดจนไม่สอดคล้องกับ RoadMap ของประเทศ เรื่อง Digital ID ซึ่งรัฐเองต้องการสนับสนุนให้มี IDP ของประเทศ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คืออุตสาหกรรมโทรคมนาคม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบริการต่าง ๆ ที่ภาครัฐต้องการผลักดันให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ๓. การจำกัดให้ผู้รับใบอนุญาตประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมไม่สอดคล้องกับหลักการสากล GDPR และหลักการในต่างประเทศ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามรูปภาพด้านล่าง นโยบายของประเทศต่าง ๆ การให้บริการที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลนอกเหนือไปจากบริการสื่อสารโทรคมนาคมแล้ว ไม่มีการห้ามในประเทศอื่น ประเทศในยุโรป กฎของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับข้อมูลของลูกคามีข้อกำหนดมากขึ้น เมื่อมีการใช้กฎหมาย GDPR ข้อมูลส่วนบุคคลสามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่เก็บรวบรวม และได้รับความยินยอมอย่างชัดแจ้งจากผู้ให้บริการเท่านั้น การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการโฆษณาตรงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์อื่น ๆ ไม่ได้เป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่การใช้งานนั้นจำเป็นต้องให้ผู้บริโภคเลือกบริการ ข้อมูลที่รวบรวมหรือไม่ระบุชื่อทั้งหมด ไม่ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอีกต่อไป และสามารถนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากการให้บริการโทรคมนาคม สิงคโปร์ สิงคโปร์มีคำจำกัดความของข้อมูลส่วนบุคคลที่ค่อนข้างแตกต่างจากประเทศอื่น ๆ ในกรณีที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้จากข้อมูลเพียงอย่างเดียว ข้อมูลดังกล่าวอาจยังคงเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หากองค์กรมีหรือมีแนวโน้มที่จะเข้าถึงข้อมูลอื่น ๆ ที่จะทำให้สามารถระบุตัวบุคคลได้ เมื่อนำมาใช้ร่วมกับข้อมูลอื่น อย่างไรก็ตาม ด้วยความยินยอมที่เหมาะสมและมาตรการรักษาความปลอดภัย ทำให้ข้อมูลเหล่านั้นสามารถถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างจากการให้บริการโทรคมนาคมได้ Examples of companies leveraging data beyond telecom ๔. การจำกัดให้ผู้รับใบอนุญาตประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมนั้น ย่อมไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการแก้ไขร่างประกาศตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารประกอบการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งเน้นย้ำถึงวัตถุประสงค์การรองรับการพัฒนาทางเทคโนโลยี และการหลอมรวมธุรกิจดิจิทัล ในการให้บริการประชาชน

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	การแยกความยินยอมตามแต่ละวัตถุประสงค์ก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ให้บริการ นอกจากนี้ การให้บริการโทรคมนาคมสามารถอ้างฐานการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเป็นการปฏิบัติตามข้อ ๘ (๒) ของร่างประกาศ ซึ่งเป็นข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่แล้ว หากกำหนดว่าต้องขอความยินยอม ผู้ให้บริการย่อมมีสิทธิถอนความยินยอมได้ ซึ่งทำให้ผู้ให้บริการสับสน และเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ตัดข้อความ “และต้องแยกการขอความยินยอมตามแต่ละวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการโทรคมนาคม” การขอความยินยอมก่อนเปิดให้บริการโทรคมนาคมใหม่ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากในขณะนั้นบุคคลดังกล่าวยังไม่ได้เป็นผู้ให้บริการ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ตัดข้อความส่วนนี้ออก หรือแก้ไขข้อความว่าเป็นว่า ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้บริการก่อนหรือในขณะประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล การกำหนดให้ต้องขอความยินยอมจากผู้ให้บริการเพิ่มเติมจากที่เปิดให้บริการแล้วก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ให้บริการ เนื่องจากการขอความยินยอมจะทำก่อนหรือในขณะการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลก็ได้ ไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมเพิ่มเติมจากที่เปิดให้บริการแต่อย่างใด อีกทั้งการเปิดให้บริการเพิ่มเติม อาทิ การสมัคร Package เสริม ก็เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับบริการหลัก และเป็นไปตามเงื่อนไขตามสัญญาการให้บริการอยู่แล้ว การกำหนดให้ต้องมีการขอความยินยอมก่อนเปิดให้บริการใหม่ ย่อมเป็นการจำกัดการเข้าถึง หรือการใช้บริการได้ทันที และไม่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ตัดข้อความส่วนนี้ออก
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่เหมาะสม มีความไม่ชัดเจน และอาจขัดกับสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยที่เจ้าของข้อมูลย่อมมีสิทธิที่จะยินยอมให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการใดได้ตามสิทธิที่ถูกรับรองไว้ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นการใช้สิทธิที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย แต่กรณีข้อความในข้อ ๖ ของร่างประกาศนี้ กำหนดในลักษณะที่ตีความได้ว่า แม้ว่าผู้ให้บริการจะมีความประสงค์ที่ต้องการให้ความยินยอมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ นอกเหนือจากขอบเขตของการให้บริการโทรคมนาคมก็ทำไม่ได้ เพราะผู้รับใบอนุญาตถูกกำหนดว่าความยินยอมที่ได้รับต้องใช้เพื่อกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น ดังนั้น จึงเห็นควรให้แก้ไขข้อความในข้อ ๖ และขอเสนอปรับปรุงข้อความดังนี้ “ผู้รับใบอนุญาตจะเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการได้เท่าที่จำเป็น เพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคม และต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้บริการ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามข้อ ๘ ของประกาศฉบับนี้ โดยต้องแจ้ง

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้ผู้ให้บริการทราบก่อนหรือในขณะทำกรนั้น และต้องแยกการขอความยินยอมตามแต่ละวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ การขอความยินยอมตามวรรคหนึ่งต้องทำโดยชัดแจ้ง แยกส่วนออกจากสัญญาให้บริการโทรคมนาคม โดยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้ผู้ให้บริการทราบก่อนหรือในขณะทำกรนั้น ใช้ข้อความที่เข้าใจได้ง่าย ไม่หลอกลวงให้ผู้ให้บริการเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ โดยต้องแยกการขอความยินยอมตามแต่ละวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการใดให้ผู้ให้บริการทราบ และการให้ความยินยอมหรือการเพิกถอนความยินยอมของผู้ใช้บริการจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้บริการโทรคมนาคม การขอและการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือ หรือทำผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการก่อนเปิดใช้บริการโทรคมนาคมใหม่ หรือเพิ่มเติมจากที่เปิดใช้บริการแล้ว เว้นแต่บริการโทรคมนาคมบางประเภทที่โดยสภาพไม่อาจขอและให้ความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้”
บริษัท นิว พาราไดม์ จำกัด (Self Made Finance) โดยนายยิ่งยง ตันธนพงศ์พันธุ์ (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	บริษัทฯ ทำธุรกิจ Digital Loaning Start-up โดยใช้เทคโนโลยีช่วยผู้ประกอบการขนาดเล็กหรือผู้ประกอบการอาชีพอิสระให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพ ที่ผ่านมามีบริษัทฯ เริ่มจากการปล่อยสินเชื่อขนาดเล็กให้กลุ่มผู้รับเหมาขนาดเล็ก รวมถึงร้านค้าขนาดเล็กที่เป็นลูกค้าของ SCG หรือปูนซิเมนต์ไทย ปัญหาที่พบในผู้ประกอบการขนาดเล็ก คือ บุคคลเหล่านี้ไม่มีข้อมูลที่เรียกว่า Bank Data ส่งผลให้การเข้าถึงสินเชื่อเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก ในขณะเดียวกันทางเลือกในการประกอบอาชีพของเขาทำให้จำเป็นต้องไปพึ่งพาเงินทุนนอกระบบ (Loan shark) ซึ่งอาศัยความที่กลุ่มคนเหล่านี้ไม่มีทางเลือก นำเสนอบริการทางการเงินที่ผิดกฎหมายและมีดอกเบี้ยในอัตราที่สูงมาก เช่น ร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน ทำให้เกิดวงจรที่ไม่สิ้นสุดในการเป็นหนี้ของคนไทยโดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งไม่มีข้อมูลที่เรียกว่า Bank Data กลุ่มคนเหล่านี้ต้องกู้เงินเพื่อมาใช้ในการทำงานหรือเปิดร้านค้า รวมไปถึงการประกอบอาชีพวันต่อวัน เดือนชนเดือน ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นทุกๆ เดือนทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่อาจพ้นจากการเป็นหนี้ได้ตามตัวเลขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสรุปเป็นรายปี บริษัทฯ ในฐานะที่เป็น Start-up ด้านนี้ จึงมองเห็นประโยชน์ของการใช้ข้อมูลโทรคมนาคมในฐานะที่เป็นข้อมูลทางเลือกหนึ่งที่จะนำมาทำเป็นข้อมูลเครดิต โดยทุกอย่างต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมของผู้บริโภคหรือลูกค้า การใช้ Telco Data จะช่วยปลดล็อกให้คนที่ประกอบอาชีพอิสระหรือเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กสามารถใช้ข้อมูลส่วนนี้มาเป็นหนึ่งในเกณฑ์การขอสินเชื่อได้ และบริษัทฯ ยินดีที่จะวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ประกอบการให้สินเชื่อ อีกทั้งยังเป็นการเปิดกว้างให้

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ประชาชนจำนวนมากในประเทศสามารถเข้าถึงเงินกู้หรือสินเชื่อที่ถูกกฎหมายได้ บริษัทฯ จึงเห็นว่าข้อมูลโทรคมนาคมหรือข้อมูลโทรศัพท์สามารถนำไปใช้ได้หลายทาง หลายมุมมอง โดยหนึ่งในมุมมองที่น่าสนใจคือนำมาทำเครดิตเพื่อประเมินความเสี่ยง การทำลักษณะนี้มีตัวอย่างในหลายประเทศทั่วโลก เช่น แอฟริกา เป็นต้น
ธนาคารแห่งประเทศไทย โดยนายชัยศิริ ตุ่มทอง ผู้วิเคราะห์อาวุโส ฝ่ายกลยุทธ์ สถาบันการเงิน (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	ขอให้ความเห็นในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับดูแลภาคการเงิน (Financial regulator) ว่า ตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏใน คำปรารภของร่างประกาศ กสทช.ฯ ได้กล่าวถึงกลไกการคุ้มครองสิทธิควบคู่กับการนำข้อมูลในภาคโทรคมนาคมไปใช้ ในภาคอื่นด้วย อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๖ แล้ว น่าจะไม่ตรงกับเจตนารมณ์นั้น ในส่วนของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้มีการออกนโยบายภูมิทัศน์ภาคการเงิน (Financial landscape) ในอนาคต ซึ่งหนึ่งใน ทิศทางที่ ธปท. ต้องการผลักดันคือการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในข้อมูลภาคการเงิน โดยมองว่าข้อมูลภาคโทรคมนาคม เป็น alternative data ประเภทหนึ่งที่มีศักยภาพในการยกระดับ inclusion และคุณภาพการให้บริการของผู้ให้บริการทาง การเงิน โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ เนื่องจากทุกวันนี้ยังไม่มี traditional data ที่สามารถระบุพฤติกรรมทาง การเงินได้ แต่ข้อมูลภาคโทรคมนาคมสามารถใช้ระบุพฤติกรรมทางการเงินซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้บริการภาคการเงินกลุ่มใหม่ สามารถเข้าถึงสินเชื่อในระบบได้ง่ายขึ้นอันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ ในมุมมองต่างประเทศ ได้มีการกล่าวถึง Credit Bureau ซึ่งธนาคารโลก (World Bank) ได้มีการจัดทำรายงาน Ease of Doing Business ของประเทศต่างๆ ซึ่งองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ในการประเมิน คือ ข้อมูลเครดิต (credit information) ของ แต่ละประเทศว่ามีข้อมูลที่ลึกเพียงใด โดยประเทศไทยยังจัดอยู่ในกลุ่มที่ไม่ได้คะแนนดีที่สุดในแง่ของข้อมูล Utility provider อยู่ และเมื่อเทียบกับอีก ๕๐ ประเทศทั่วโลกจะพบว่ามีการนำข้อมูล Utility provider มาใช้ประกอบการ พิจารณาเครดิตด้วย นอกจากนี้ ในประเทศออสเตรเลียจะมีกฎหมาย Consumer Data Rights ที่ให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิในข้อมูลของ ตนเองได้ ซึ่งก่อนหน้านี้จะมีการแบ่งว่าภาคอุตสาหกรรมใดจะเปิดให้ใช้ประโยชน์ได้ก่อน โดยเริ่มจากภาคการเงิน ภาคพลังงาน และกำลังจะเปิดในภาคโทรคมนาคม
ธนาคารแห่งประเทศไทย (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ข้อ ๖ วรรคแรก ของร่างหลักเกณฑ์ฯ ที่กำหนดให้ “ผู้รับใบอนุญาตจะเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูล ส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการได้เท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคม” อาจทำให้เกิดข้อจำกัดที่ส่งผลให้ประชาชน ไม่สามารถใช้สิทธิ/หรือให้ consent ในการส่งข้อมูลส่วนบุคคลของตนที่เก็บอยู่ให้ผู้รับใบอนุญาต เพื่อประโยชน์อื่น นอกเหนือจากการดำเนินกิจการโทรคมนาคมได้ ภายใต้หลัก consent เช่น สำหรับภาคการเงินนั้น ข้อมูลโทรคมนาคม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	จะช่วยให้กลุ่มบุคคลที่ไม่มีประวัติด้านเครดิตหรือไม่มีข้อมูลรายได้ที่ชัดเจนสามารถนำข้อมูลประวัติการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของตนเองส่งให้แก่สถาบันการเงินเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การระบุเกณฑ์ในลักษณะดังกล่าวอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเข้าถึงสินเชื่อของประชาชนด้อยลง เมื่อเทียบกับกรณีที่เปิดกว้างให้สถาบันการเงินสามารถนำข้อมูลโทรคมนาคมมาใช้ประกอบในการประเมินสินเชื่อได้ ซึ่งการใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติที่ใช้กันหลายประเทศแล้ว เช่น ● <u>ประเทศออสเตรเลีย</u>: ปรับปรุงกฎหมาย Competition and Consumer Act เพื่อเพิ่มสิทธิ Consumer data right ให้กับประชาชน ให้สามารถส่งข้อมูลของตนเองที่มีอยู่กับองค์กรหนึ่งไปยังอีกองค์กรหนึ่งได้ภายใต้ความยินยอม เพื่อใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งรวมถึงข้อมูลจากภาคโทรคมนาคมด้วย ● <u>ประเทศสหรัฐอเมริกา</u>: ผู้ให้บริการข้อมูลเครดิตมีการให้บริการ Credit Score รูปแบบใหม่ (FICO Score XD) สำหรับกลุ่มบุคคลที่ไม่มีประวัติด้านเครดิตมากพอ ซึ่งใช้ alternative data และข้อมูลจากภาคโทรคมนาคมเป็นส่วนหนึ่งในการคำนวณ ● <u>ผู้ให้บริการด้านข้อมูลเครดิตใน ๕๓ ประเทศ</u> (จากผลการสำรวจของ World Bank ปี ๒๕๖๒) มีการนำข้อมูลประวัติการชำระค่าสาธารณูปโภค (ซึ่งครอบคลุมถึงข้อมูลจากภาคโทรคมนาคม) มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลเครดิต ทั้งนี้ ในส่วนของ ธปท. เล็งเห็นประโยชน์ของข้อมูลภาคโทรคมนาคม ที่เป็นหนึ่งใน alternative data สำคัญที่ช่วยให้ประชาชนและภาคธุรกิจ สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินโดยเฉพาะแหล่งเงินทุนได้ดีขึ้น และช่วยบรรเทาปัญหาหนี้ในระบบที่เพิ่มสูงขึ้นได้ในอนาคต นอกจากนี้ การเปิดกว้างการใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือหากมีฐานทางกฎหมายรองรับ ยังสอดคล้องกับหลักการของ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย ธปท. จึงขอให้เสนอความเห็นให้มีการพิจารณาปรับปรุงข้อกำหนดในข้อ ๖ ให้มีการเปิดกว้างมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิ/ให้ consent ในการส่งข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองที่มีอยู่กับผู้รับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์อื่นนอกเหนือจากการดำเนินกิจการโทรคมนาคมได้เพิ่มเติมด้วย โดยอาจอาศัยกลไกของกฎเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวข้องหรืออาจพิจารณาเพิ่มเติมข้อกำหนดของร่างประกาศฉบับนี้เพื่อบรรเทาความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูล

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	อย่างไม่เป็นธรรมควบคู่ไปด้วย
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ข้อ ๖ วรรคสอง การขอความยินยอมในการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ ควรดำเนินการให้สอดคล้องกับ มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ กล่าวคือ เพียงแยกส่วนออกจากข้อความอื่นในสัญญาการให้บริการโทรคมนาคมอย่างชัดเจนก็น่าจะเพียงพอแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อผู้ใช้บริการและไม่เป็นภาระต่อผู้รับใบอนุญาต ข้อ ๖ วรรคสาม “.....เว้นแต่บริการโทรคมนาคมบางประเภทที่โดยสภาพไม่อาจขอและให้ความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้” มีประเด็นว่า หากโดยสภาพไม่อาจขอและให้ความยินยอมโดยทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ การขอและให้ความยินยอมสามารถทำโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ ใช่หรือไม่ และการขอและให้ความยินยอมโดยวิธีอื่นจะมีหลักเกณฑ์ใดที่ป้องกันการยืนยันว่าผู้ใช้บริการได้ให้ความยินยอมแล้ว (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)
บริษัท เบญจจินดา โฮลดิ้ง จำกัด (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	มีความเห็นว่า การขอความยินยอมตามร่างประกาศ กสทช.๑ ข้อ ๖ วรรคสอง ที่ให้แยกส่วนออกจากสัญญา ขัดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๔ (๓) และเห็นว่า การกำหนดในลักษณะนี้จะทำให้เกิดความวุ่นวายเนื่องจากไม่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมโทรคมนาคม หมายความว่า อุตสาหกรรมโทรคมนาคมมีส่วน Mass และ Cooperate ซึ่งร่างประกาศ กสทช.๑ มุ่งมองถึง Mass แต่ในด้าน Cooperate ถ้าหากไม่กำหนดแยกออกจากกัน หรือเขียนระบุว่ารูปแบบของ Cooperate เป็นอย่างไร จะทำให้เกิดความสับสนและปฏิบัติไม่ได้ ผมเห็นว่าการขอความยินยอมโดยแยกออกจากสัญญานั้นขัดแย้งกัน นอกจากนี้อยากให้มองว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มิได้มีมุมมองด้านการคุ้มครอง (protection) ข้อมูลส่วนบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่จะมองถึงการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไปด้วย ทำให้มีข้อยกเว้นหลายข้อ จึงเสนอให้สำนักงาน กสทช. พิจารณาพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ประกอบด้วย ในกลุ่มผู้ที่ซื้อบริการไปให้บริการต่อ การขอความยินยอมอาจมีปัญหาว่าจะอย่างไร เนื่องจากอาจมีปัญหาว่าผู้ใช้บริการคนใดเป็นคู่สัญญาที่ให้ความยินยอม จึงขอให้คำนึงถึงกรณีนี้ด้วย

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท เบญจจินดา โฮลดิ้ง จำกัด (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ขอแก้ไขร่างประกาศ กสทช.๓ เป็นดังนี้ “ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตจะเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการได้เท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจการ โทรคมนาคมตามสัญญาการให้บริการ <u>หากผู้รับใบอนุญาตมีความประสงค์จะเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการนอกเหนือจาก วรรคหนึ่งและตามกฎหมายกำหนด จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้บริการโดยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บ รวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้ผู้ให้บริการทราบก่อนหรือขณะทำการนั้น และต้องแยกการขอความยินยอม ตามแต่ละวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ</u> ทั้งนี้ การขอความยินยอมตามวรรคสองหนึ่งต้องทำเป็นหนังสือ หรือทำผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์โดยชัดแจ้ง แยกส่วน ออกจากสัญญาให้บริการโทรคมนาคม ใช้ข้อความที่เข้าใจได้ง่าย ไม่หลอกลวงให้ผู้ให้บริการเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์และ การให้ความยินยอมหรือการเพิกถอนความยินยอมของผู้ให้บริการจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการให้บริการโทรคมนาคม การขอและการให้ความยินยอมตามวรรคสองให้ทำเป็นหนังสือ หรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และต้องได้รับความ ยินยอมจากผู้ให้บริการก่อนเปิดให้บริการโทรคมนาคมใหม่ หรือเพิ่มเติมจากที่เปิดให้บริการแล้วเว้นแต่บริการโทรคมนาคม บางประเภทที่โดยสภาพไม่อาจขอและให้ความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้” โดยมีเหตุผลดังนี้ ๑. ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๔ (๓) ได้ยกเว้นให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลกรณีเป็นการจำเป็นเพื่อ การปฏิบัติตามสัญญา.... ๒. ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๔ ได้ยกเว้นให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการ เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอีกหลายกรณี ๓. เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ Thailand ๔.๐ และการพัฒนาดำรงชีวิตของ ประชาชน

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด โดยนายมนตรี สถาพรกุล (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	มองว่าร่างประกาศ กสทช.๑ ข้อ ๖ เป็นกระดุมเม็ดแรกที่นำไปสู่ข้อกำหนดอื่นๆ ในร่างประกาศ กสทช.๑ ซึ่งต้องพิจารณาเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ที่กำกับการใช้ข้อมูลให้มีความชอบธรรม (legitimate) ตามเงื่อนไขของธุรกิจ โดยในภาคโทรคมนาคมจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลทันทีที่มีการเปิดให้บริการ ส่วนการนำข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไปใช้ในกิจการอื่นภายใต้ความยินยอมถือเป็นทางเลือก (option) หนึ่ง หากเป็นวัตถุประสงค์ที่ชอบธรรม เช่น การจัดทำข้อมูลเครดิต ซึ่งหากผู้ให้บริการไม่สามารถประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยอาศัยฐานสัญญา ก็ต้องอาศัยฐานความยินยอม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ กสทช.ว่าจะอนุญาตให้สามารถขยายสัญญามาตรฐานเพื่อให้นำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในวัตถุประสงค์ภาคการเงินได้หรือไม่ ส่วนนี้มองว่าผู้รับใบอนุญาตทุกรายน่าจะเห็นด้วย เนื่องจากการสนับสนุนธุรกิจดิจิทัลของประเทศในภาพรวม ขอยกตัวอย่าง T-Mobile ในสหรัฐอเมริกา การ sign-up ถือเป็นทางเลือกที่เกิดขึ้น ณ จุดที่ลงทะเบียนรับซิมการ์ดว่าวัตถุประสงค์ที่สองที่อนุญาตให้ผู้ให้บริการสามารถใช้ข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลใดบ้าง เช่น ตำแหน่งที่อยู่ (location) ส่วนวัตถุประสงค์ในเชิงการตลาด (marketing) หรือเชิงการใช้ข้อมูลเครดิตจะใช้วิธีการ opt-in นอกจากนี้ ขอให้มองเป็น ๒ ส่วน คือ สิทธิและเสรีภาพของผู้ใช้บริการซึ่งต้องชัดเจนและภาคธุรกิจที่ต้องไปต่อได้ โดยกรอบของ Privacy ต้องอยู่บนหลักการ ๓ ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก ความโปร่งใส (transparency) ซึ่งสะท้อนสัญญาและความยินยอมที่มีฐานอำนาจชัดเจน โดยสิ่งที่นอกเหนือไปจากบริการโทรคมนาคมอาจต้องมองในรูปแบบของการขอความยินยอมซึ่งมาจากผู้ให้บริการโดยตรงหรือผ่านทางหน่วยงานกำกับดูแล (regulator) ส่วนที่ ๒ การใช้ข้อมูลให้ถูกวัตถุประสงค์ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับเรื่องข้อมูลที่ถูกละเมิด ในกรณีนี้หากได้รับความยินยอมจากผู้ให้บริการแล้วก็ต้องพิจารณาวัตถุประสงค์จากความยินยอมของผู้ใช้บริการ (Purposes Limitation) ส่วนที่ ๓ เงื่อนไขของ Operation, Governance และ Security ขอยกตัวอย่างของประเทศเดนมาร์กซึ่งมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของทุกกิจกรรมไว้ชัดเจนว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูลให้กับอุตสาหกรรมใดบ้าง
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด โดยนายศิระ ขวัญสุวรรณ (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	มองว่าประกาศฉบับนี้น่าจะเป็นการที่ กสทช. ต้องการควบคุมดูแลเรื่องการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่มาจากผู้ให้บริการโทรคมนาคม วัตถุประสงค์หลักเป็นเรื่องของโทรคมนาคมก็จริง แต่จะมีวัตถุประสงค์รองอื่นๆ ซึ่งผู้แทนกลุ่มทรู ๒ ท่านก่อนหน้านี้ได้เสนอไปแล้วว่าการจำกัดข้อ ๖ ให้เฉพาะเรื่องของโทรคมนาคมน่าจะเหมาะสม จึงขอเสนอว่าน่าจะมีการแยกวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมเป็น ๒ กรณี กรณีแรก การเก็บรวบรวมเพื่อวัตถุประสงค์ในเรื่องของโทรคมนาคมซึ่งเป็นเรื่องของสัญญา (ฐานสัญญา) กรณีที่สอง การเก็บรวบรวมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เรื่องของโทรคมนาคม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ส่วนตัวเข้าใจว่าข้อ ๖ หมายถึงการเก็บรวบรวมแบบที่สองคือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่โทรคมนาคม เพราะหากผู้รับใบอนุญาตเก็บข้อมูลตามสัญญาให้บริการโทรคมนาคมจะไม่ต้องขอความยินยอมตามข้อนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๔ (๓) เป็นเรื่องของการปฏิบัติตามสัญญา กล่าวคือ บริษัทฯ ให้บริการได้ตามฐานของสัญญาซึ่งเป็นข้อยกเว้นของการขอความยินยอม หากร่างประกาศ กสทช.ฯ ไม่แยกเป็น ๒ กรณี อาจทำให้เกิดความสับสน เพราะหากขอความยินยอมในบริการโทรคมนาคมแล้วผู้ใช้บริการถอนความยินยอมหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง จะส่งผลให้บริษัทฯ ไม่สามารถให้บริการโทรคมนาคมได้นั้น จึงขอเสนอให้มีการปรับส่วนนี้ให้มีความชัดเจนว่าร่างประกาศฉบับนี้ต้องการควบคุม ๒ กรณีนั้น และให้มองเห็นถึงความต่างกัน
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. ประกาศควรแยกวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้ชัดเจนเป็นสองกรณี ได้แก่ (๑) การเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้บริการโทรคมนาคมตามสัญญา และ (๒) การเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อื่น โดยสำหรับกรณี (๑) ผู้รับใบอนุญาตไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการตามข้อ ๖ นี้ เนื่องจากเป็นการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นการจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามสัญญาซึ่งผู้ให้บริการเป็นคู่สัญญาบริการโทรคมนาคมกับผู้รับใบอนุญาต เมื่อสัญญาบริการโทรคมนาคมเกิดขึ้นระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตย่อมสามารถเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการได้ตามฐานของสัญญาดังกล่าว โดยไม่จำเป็นต้องมีการขอความยินยอมที่เฉพาะเจาะจงแยกต่างหากจากสัญญาอีก ส่วนกรณี (๒) การเก็บรวบรวมหรือประมวลผลในวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการให้บริการโทรคมนาคม จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้บริการซึ่งสามารถใช้หลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๖ ของประกาศได้ ดังนั้น การเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการตามข้อ ๖ จะต้องเป็นกรณีที่นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของการให้บริการโทรคมนาคมตามสัญญาเท่านั้น หลักเกณฑ์ในการขอความยินยอมตามข้อ ๖ จึงจะต้องไม่จำกัดเฉพาะวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมตามที่ระบุไว้ในประกาศ มิเช่นนั้นประกาศข้อนี้จะไม่มีการบังคับใช้ได้เลย ๒. ทั้งนี้ ในคำปรารภของประกาศฉบับนี้ระบุหลักการและเหตุผลในการออกประกาศไว้ประการหนึ่งว่า “เพื่อให้กลไกการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมดังกล่าวสามารถดำเนินการไปพร้อมกับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ<u>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการโทรคมนาคมหรือเพื่อประโยชน์อื่นนอกเหนือจากการดำเนินกิจการโทรคมนาคม</u>” จากข้อความดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สำนักงาน กสทช. ประสงค์ที่จะให้ประกาศฉบับนี้เป็นไป

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	เพื่อคุ้มครองการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลทั้งในส่วนที่เป็นวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการโทรคมนาคมและเพื่อประโยชน์อื่นที่นอกเหนือจากการดำเนินกิจการโทรคมนาคมด้วย การจำกัดให้ความยินยอมตามข้อ ๖ จะต้องเป็นไปเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมจึงน่าจะเป็นการระบุที่คลาดเคลื่อนและไม่ตรงตามหลักการและเหตุผลของการออกประกาศฉบับนี้ ๓. ด้วยเหตุดังกล่าว ในประกาศจึงควรแยกสองกรณีดังกล่าวให้ชัดเจน โดยในประกาศข้อ ๖ เป็นกรณีการขอความยินยอมโดยทั่วไปในการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อการให้บริการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นหลักการทั่วไปในการขอความยินยอม และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๑๙ ส่วนในประกาศ ข้อ ๘ จะเป็นกรณีที่ไม่ต้องขอความยินยอมในการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากเป็นการจำเป็นเพื่อปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาอันเป็นข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๔ (๓) ซึ่งเมื่อมีการแยกวัตถุประสงค์แต่ละประเภทออกจากกันแล้ว จะทำให้ส่วนอื่นๆ มีความสอดคล้องต้องกันและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ฯ เช่น ในเรื่องของการถอนความยินยอมตามประกาศข้อ ๑๒ (๔) ย่อมสามารถทำได้หากเป็นความยินยอมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือการบริการโทรคมนาคม ส่วนการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามสัญญาบริการโทรคมนาคมไม่สามารถถอนได้ เว้นแต่ระงับการใช้บริการตามสัญญาหรือเลิกสัญญาเป็นต้น จึงเสนอให้แก้ไขข้อความดังนี้ “ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตจะเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการได้เท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมและต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการ โดยต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้ผู้ใช้บริการทราบก่อนหรือขณะทำการนั้นและต้องแยกการขอความยินยอมตามแต่ละวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ การขอความยินยอมตามวรรคหนึ่งต้องทำโดยชัดแจ้ง แยกส่วนออกจากสัญญาให้บริการโทรคมนาคม ใช้ข้อความที่เข้าใจง่าย ไม่หลอกลวงให้ผู้ใช้บริการเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ และการให้ความยินยอมหรือการเพิกถอนความยินยอมของผู้ใช้บริการจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้บริการโทรคมนาคม การขอและการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์และต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการก่อนเปิดใช้บริการโทรคมนาคมใหม่หรือเพิ่มเติมจากที่เปิดใช้บริการแล้ว เว้นแต่บริการ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	โทรคมนาคมบางประเภทที่โดยสภาพไม่อาจขอและให้ความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้ การขอความยินยอมจากผู้เยาว์อายุต่ำกว่า ๑๐ ปี ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๐ (๒) เนื่องจากในร่างประกาศฯ ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับการขอความยินยอมจากผู้ให้บริการที่เป็นผู้เยาว์ไว้ บริษัทฯ เห็นว่าสำนักงานฯ อาจพิจารณากำหนดให้กรณีผู้ให้บริการที่เป็นผู้เยาว์ ผู้รับใบอนุญาตควรมีมาตรการในการตรวจสอบอายุก่อนดำเนินการขอความยินยอมบนวัตถุประสงค์อื่นที่นอกเหนือจากฐานสัญญา และความยินยอมที่เก็บรวบรวมจากผู้เยาว์ที่อายุต่ำกว่า ๑๐ ปี จะถือว่าไม่สมบูรณ์เป็นต้น
นายแพทย์ประวิทย์ ลีสถาพรวงศา ประธานอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านกิจการโทรคมนาคม (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	มีความสับสนตั้งแต่ร่างประกาศ กสทช.ฯ เนื่องจากกฎหมาย กสทช. และกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้อำนาจ กสทช. กำกับดูแลในเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะในกิจการโทรคมนาคม ส่วนในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ไม่มีอำนาจและต้องไปอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ซึ่งต้องถือว่ากฎหมายของ กสทช. ล้าหลังอยู่ในตัวเอง สำหรับวิธีคิดนั้น พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ถือเป็นขั้นต่ำ ซึ่งอุตสาหกรรมเฉพาะด้าน (specific sectors) สามารถกำหนดมาตรฐานให้สูงกว่าได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ไม่สามารถครอบคลุมทุกภาคอุตสาหกรรมได้ด้วยเหตุที่มีความตื่นตัวของอุตสาหกรรมต่างกัน ดังนั้น จึงต้องหาหรือกันระหว่างหน่วยงานที่ออกกฎหมาย ขอยกตัวอย่างเรื่องการดักฟังซึ่งมีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคมฯ หาก กสทช. ไม่ออกกติกาก็ถือว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ แต่หากจะออกกติกาดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ ก็มีความเป็นไปได้ แต่ต้องมีการหาหรือกันระหว่างหน่วยงานเพื่อไม่ให้เกิดช่องโหว่ทางกฎหมาย ในเรื่องวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ไม่แน่ใจในเรื่องกฎหมาย แต่เมื่อสำนักงาน กสทช. เป็นหน่วยงานกำกับดูแลเฉพาะด้าน (specific regulator) แม้จะเป็นการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลโดยอาศัยฐานสัญญา แต่ผู้บริโภคก็ควรจะต้องรู้ตัวก่อนมิใช่จะทำสัญญาแล้วผู้รับใบอนุญาตจะสามารถประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยอัตโนมัติโดยผู้ให้บริการไม่รู้ตัว โดยอาจทำได้ในรูปแบบของความยินยอม (consent) ทั้งนี้ อยู่ที่มุมมองว่าจะขัดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ หรือไม่ โดยในส่วนวัตถุประสงค์นั้น ผมเห็นด้วย แต่หากจะเขียนว่าเพื่อวัตถุประสงค์อื่นแบบกว้าง ก็ควรจะต้องหาหรือกับองค์กรผู้บริโภคว่าเห็นด้วยหรือไม่ ส่วนตัวมองว่าไม่ควรจะเป็นการกำหนดแบบกว้าง (wide open) แต่ควรอยู่ในกรอบโดยอาจมองว่าเป็นสิทธิของผู้บริโภคที่จะขอให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลกับภาคอุตสาหกรรมอื่นเป็นครั้งๆ ไป ทั้งนี้

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้กับคู่ค้า (commercial partner) ของตนโดยอ้างว่าได้รับความยินยอมตั้งแต่ต้นแล้ว ขอฝากสำนักงาน กสทช. ว่า หากภาคอุตสาหกรรมมองว่าการใช้ประโยชน์อื่นนอกเหนือจากบริการโทรคมนาคมเป็นการกระทำโดยอาศัยฐานสัญญาซึ่งไม่ต้องขอความยินยอม อย่างน้อยก็ควรจะมีการแจ้ง (notification) ผู้ใช้บริการในขณะทำสัญญาหรือขณะสมัครใช้บริการแต่ละบริการว่าข้อมูลส่วนบุคคลนั้นผูกพันกับข้อมูลชุดใด อย่างไร ในช่วงที่มีการทำ Mobile ID กสทช. หรือ กทค. เห็นว่าผู้บริโภครสามารถอนุญาตให้ธนาคารเข้าถึงข้อมูลภาคโทรคมนาคมได้ เพียงแต่ระบบจะต้องตรวจสอบยืนยันกันได้ว่าไม่มีการแอบอ้างหรือหลอกลวง ดังนั้น โดยหลักผมจึงเห็นด้วยว่าการใช้ประโยชน์ในกิจการอื่นนั้น น่าจะมี แต่อาจจะต้องไปรื้อกันระหว่างสำนักงาน กสทช. และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคด้านกิจการโทรคมนาคม ว่าควรจะกำหนดเรื่องนี้อย่างไร ซึ่งจะต้องไม่กว้างเกินไป และต้องให้สอดคล้องกับเรื่อง Data Privacy ด้วย ซึ่งมองว่าเป็นประโยชน์
นางสาววีระภา กฤดากร ณ อยุธยา ประชาชนทั่วไป (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เห็นด้วยกับหลายส่วนในร่างประกาศ กสทช.ฯ โดยในส่วนของความยินยอม (consent) ขอให้พิจารณาให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์สูงสุด
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ขอเพิ่มความดังนี้ ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตจะเก็บรวบรวม หรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการได้เท่าที่จำเป็นเพื่อดำเนินกิจการโทรคมนาคมและการปฏิบัติภายใต้กฎ ระเบียบ ประกาศต่างๆ ของ กสทช.
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) และ - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค	โดยหลักการทั่วไปเหมาะสม แต่มีข้อกังวลเรื่องข้อยกเว้น จึงขอเสนอแก้ไขและเพิ่มเติม ๑. ยืนยันว่าข้อ ๖ ตามร่างประกาศมีความเหมาะสม ประชาชนและผู้ให้บริการควรได้รับทราบและให้ความยินยอมทุกครั้งก่อนการให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ และ กสทช. ควรประกาศเรื่องนี้เพิ่มเติมสำหรับผู้ให้บริการโทรคมนาคม เนื่องจากมีลักษณะเฉพาะของกิจการ ๒. เสนอให้เพิ่มเติมเรื่องสิทธิของผู้ใช้บริการในการได้รับการแจ้งเตือน เมื่อมีการขอข้อมูลและส่งต่อข้อมูล ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องขอความยินยอม เช่น อยู่บนฐานสัญญา หรือหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจเรียกให้ส่งข้อมูล โดยกรณีดังกล่าวให้ผู้รับใบอนุญาตส่งต่อข้อมูลได้ แต่มีหน้าที่ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายใน ๓ วันทำการ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
(ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พูเพื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวลิ ศิริระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๓. มีข้อกังวลจากผู้บริโภคจากปัญหาการละเมิดสิทธิที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันเรื่องการทวงถามหนี้ จากบริษัทที่รับซื้อหนี้ ค่าบริการโทรคมนาคมไปจากผู้รับใบอนุญาต หรือจากบริษัทที่ให้บริการทวงถามหนี้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้รับใบอนุญาต จึงควรกำหนดเรื่องนี้ไว้ในประกาศด้วย โดยขั้นต่ำที่สุดเสนอให้ ๓.ก. จะต้องส่งได้เฉพาะข้อมูลที่จำเป็นต่อการทวงถามหนี้เท่านั้น โดยให้ กสทช. ออกประกาศกำหนดชนิดของข้อมูล ให้ชัดเจน (เช่น ชื่อ ที่อยู่ ยอดค่าบริการรวมทั้งหมดหรือยอดค่าบริการรวมในแต่ละเดือน แต่ไม่รวมถึงรายละเอียดการโทร ออกรายครั้งหรือหมายเลขปลายทางแบบเต็มครบทุกหลักซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่น) และ ๓.ข. ผู้ได้รับข้อมูลนั้นต้องปฏิบัติตามประกาศนี้เช่นเดียวกับบริษัทผู้ให้บริการโทรคมนาคม ๓.ข.๑) ในกรณีที่เป็นการมอบหมายให้บริษัททวงถามหนี้ให้ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ตรวจสอบว่าบริษัททวงถามหนี้ ดังกล่าวได้ปฏิบัติตาม พ.ร.บ. การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ก่อนจะมอบหมาย และแจ้งให้ กสทช. ทราบว่าได้มีการ มอบหมายเกิดขึ้น โดยในการแจ้งต้องระบุว่าผู้รับใบอนุญาตได้ตรวจสอบวิธีปฏิบัติในการทวงถามหนี้แล้วว่าเป็นไปตาม มาตรฐาน และระบุชื่อผู้ติดต่อได้ของบริษัททวงถามหนี้และจำนวนของผู้ใช้บริการที่เกี่ยวข้อง (ที่จะถูกทวงถามหนี้) ด้วย ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่กำกับควบคุมบริษัททวงถามหนี้และผู้รับใบอนุญาตยังต้องเป็นผู้รับผิดชอบหากมีการละเมิด (บริษัททวงถามหนี้เป็น “ผู้ประมวลผลข้อมูล” ส่วนผู้รับใบอนุญาตเป็น “ผู้ควบคุมข้อมูล”) ๓.ข.๒) ในกรณีที่เป็นการขายหนี้ให้ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ในการตรวจสอบว่าบริษัททวงถามหนี้ดังกล่าว ได้ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.การทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ ก่อนจะมีการซื้อขาย และแจ้งให้ กสทช. ทราบว่าได้มีการซื้อขายเกิดขึ้น โดยในการแจ้งต้องระบุว่าผู้รับใบอนุญาตได้ตรวจสอบวิธีปฏิบัติในการทวงถามหนี้แล้วว่าเป็นไปตามมาตรฐาน และระบุชื่อ ผู้ติดต่อได้ของบริษัทที่รับซื้อหนี้และจำนวนของผู้ใช้บริการที่เกี่ยวข้อง (ที่จะถูกทวงถามหนี้) ด้วย นอกจากนี้ผู้รับใบอนุญาต ยังมีหน้าที่แจ้งในสัญญาขายหนี้ ให้ผู้จะรับซื้อหนี้ทราบว่าผู้รับซื้อหนี้จะถูกลบเป็น “ผู้รับใบอนุญาต” ตามบริบทของ ประกาศฉบับนี้ และต้องทำตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามประกาศฉบับนี้ด้วย
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. เห็นด้วยว่าให้เก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็น และผู้ให้บริการควร ได้รับทราบและให้ความยินยอมทุกครั้ง และแยกการขอความยินยอมแต่ละวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนก่อนการให้ข้อมูล ส่วนบุคคลเพื่อป้องกันการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ๒. ให้เพิ่มเติมเรื่องสิทธิในการได้รับการแจ้งเตือน เมื่อมีการขอข้อมูลและส่งต่อข้อมูล ในกรณีที่ไม่ว่าจำเป็นต้องขอ ความยินยอม เช่น อยู่บนฐานสัญญา หรือหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจเรียกให้ส่งข้อมูลโดยกรณีดังกล่าว ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งต่อ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ข้อมูลได้ แต่มีหน้าที่ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายใน ๓ วันทำการ
นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมค้มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ประเด็นที่ ๖ การกำหนดลักษณะข้อมูลอ่อนไหว (sensitive data) และการให้ กสทช. กำหนดลักษณะของข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติม มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๗)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที รย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เพื่อให้ครอบคลุมตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลอ่อนไหวในทาง โทรคมนาคมอาจจะมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้นกว่ากรณีทั่วไป กสทช. ก็สามารถกำหนดเพิ่มเติมเพื่อคุ้มครองสิทธิ ของผู้ใช้บริการ ตามข้อ ๗ (๒) “ข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึก” ที่ กสทช. กำหนด ขอให้ กสทช. อธิบายความให้ชัดเจนว่า “ความรู้สึก” ก็นความมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตจะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. เสนอให้ประกาศกำหนดลักษณะของข้อมูลอ่อนไหวให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ เพื่อให้นิยามและหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกันเป็นมาตรฐานเดียวซึ่งจะทำให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถปฏิบัติ ให้สอดคล้องได้อย่างเป็นระบบ และไม่ควรมีการกำหนดประเภทของข้อมูลอื่นๆ ตามประกาศข้อ ๗ (๒) เพิ่มเติมอีก ๒. เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตตกอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ซึ่งกำหนดว่า “การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” ดังนั้น ผู้รับใบอนุญาตจึงไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหวดังกล่าวหรือข้อมูล ส่วนบุคคลตามข้อ ๗ (๒) เพราะไม่จำเป็นต้องใช้ในการให้บริการโทรคมนาคมแต่แรก และการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดประเภทข้อมูลที่ กระทบต่อความรู้สึกหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการใดๆ อีก

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	๓. กรณีที่น่าจะเป็นไปได้กรณีเดียวที่ต้องเก็บข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหวคือกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมีการให้บริการโทรคมนาคมในกรณีพิเศษ เช่น แพคเกจสำหรับคนพิการ เป็นต้น กรณีดังกล่าวจำเป็นต้องมีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเพื่อยืนยันการให้สิทธิในแพคเกจนั้น ซึ่งผู้รับใบอนุญาตจะต้องขอความยินยอมโดยชัดแจ้งจาก ๗ Sensitivity: Open ผู้ใช้บริการก่อนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ จึงเสนอให้ปรับแก้ข้อ ๗ ดังนี้ “ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องไม่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ ดังต่อไปนี้ <u>ที่มีลักษณะตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เว้นแต่ได้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการให้บริการโทรคมนาคมหรือบริการอื่นใดที่เหมาะสมต่อผู้ใช้บริการ</u> (๑) ลักษณะพิการทางร่างกาย เว้นแต่การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นเพื่อประโยชน์ในการให้บริการที่เหมาะสมตามลักษณะพิการทางร่างกาย (๒) ข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึก หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการอย่างชัดแจ้ง ตามที่ กสทช. กำหนด และต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล”
บริษัท เบญจจินดา โฮลดิ้ง จำกัด (โดยนายพิบูลย์ จงเลิศวิมลกุล) (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ขอแก้ไขร่างประกาศ กสทช.ฯ เป็นดังนี้ “ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องไม่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ ดังต่อไปนี้ (๑) ลักษณะพิการทางร่างกายเว้นแต่การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นเพื่อประโยชน์ในการให้บริการที่เหมาะสมตามลักษณะพิการทางร่างกาย (๒) ข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึก หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการอย่างชัดแจ้งตามที่ กสทช. กำหนด และต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล” โดยมีเหตุผลดังนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามประกาศ กสทช. และตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท ทู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. คำว่า “ข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึก หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการอย่างชัดเจน” เป็นคำที่มีความหมายไม่ชัดเจนและมีความหมายที่กว้างจนเกิดความไม่แน่นอน กสทช. ควรใช้หลักการของข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวตามแนวที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะประกาศกำหนดในอนาคต เพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกันทางปฏิบัติ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ตัดข้อความว่า “ตามที่ กสทช. กำหนด” โดยแก้ไขข้อความเป็นว่า “ตามที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนด” ๒. ข้อกำหนดนี้มีความไม่ชัดเจนว่าผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความอ่อนไหวหรือไม่ และมีหลักเกณฑ์อย่างไร <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ตัดข้อความว่า “และต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล” และเพิ่มวรรคสองว่า “การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒”
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่เหมาะสม และมีความไม่ชัดเจน โดยเสนอให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๖ ของ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มากำหนดเพิ่มเติม และขอเสนอปรับปรุงข้อความดังนี้ “ผู้รับใบอนุญาตต้องไม่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ ดังต่อไปนี้ (๑) ลักษณะพิการทางร่างกาย เว้นแต่การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น เพื่อประโยชน์ในการให้บริการที่เหมาะสมตามลักษณะพิการทางร่างกาย หรือเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้บริการ (๒) ข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึก หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการอย่างชัดเจน <u>ตามที่ กสทช.กำหนด และต้องดำเนินการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</u>
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมพันธมิตรผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	

ประเด็นที่ ๗ การกำหนดข้อยกเว้นของการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๘)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เนื่องจากกรณีได้รับการยกเว้นการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลสอดคล้องตามกรณีได้รับยกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด โดยนายศิระ ขวัญสุวรรณ (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๘ ที่ระบุข้อยกเว้นการขอความยินยอมตามข้อ ๖ อาจจะให้ชัดว่าอยู่บนพื้นฐานของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๔ (๓) ในเรื่องของสัญญาและอื่นๆ ตามที่ กสทช. จะกำหนด ซึ่งเห็นว่ามันน่าจะเป็นแนวคิดสำคัญของร่างประกาศ กสทช.ฯ ที่จะต้องปรับให้เข้าใจตรงกันและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. การใช้อำนาจของ กสทช. หรือสำนักงานในการขอข้อมูลตามข้อ ๘ (๑) และข้อ ๑๙ เป็นข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๔ วรรคหก ที่ กสทช. หรือสำนักงานสามารถทำได้อยู่แล้ว เนื่องจากเป็นองค์กรหรือหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมาย กรณีจึงไม่ควรระบุแยกข้อเป็น (๑) กับ (๒) ซึ่งจะทำให้เกิดความสับสน นอกจากนี้ ร่างประกาศยังสามารถอ้างอิงบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ได้โดยตรงโดยไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือถ้อยคำใหม่

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	๒. เนื่องจากข้อ ๗ ในเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลที่อ่อนไหว หากมีการแก้ไขตามที่ได้อธิบายจะมีความสมบูรณ์ในตัวอยู่แล้ว จึงไม่ควรระบุซ้ำซ้อนในข้อนี้ให้เกิดความสับสนอีก จึงเสนอให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทนข้อความในข้อ ๘ เดิม “ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมในการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการในกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล” ซึ่งก็จะสอดคล้องกับการปรับแก้ที่เสนอไว้ด้านบนและรองรับการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ตามฐานของสัญญาบริการโทรคมนาคมด้วยตามที่ได้นำเสนอไว้ในข้อ ๖
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เสนอขอปรับปรุงข้อความ เพื่อความชัดเจนดังนี้ (๑) การส่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการให้ กสทช.หรือ สำนักงาน กสทช. ตามข้อ ๑๙ (๒) กรณีได้รับการยกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.๒๕๖๒ <u>ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล</u>
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๔๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) และ - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ยกเว้นความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๙) (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น	ขอยกเว้นในข้อ ๘ ควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับการคุ้มครองผู้ใช้บริการโทรคมนาคม กรณีผู้รับใบอนุญาตเก็บข้อมูลให้กับ กสทช. ตามที่ กสทช. ร้องขอ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่เพียงส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับ กสทช. เท่านั้น แต่จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวไม่ได้ – หากไม่ป้องกันในข้อนี้ให้รัดกุม จะกลายเป็นช่องว่างให้ผู้รับใบอนุญาตเก็บและใช้ข้อมูลอย่างใดก็ได้ หากเป็นข้อมูลตามข้อ ๑๙ สำหรับการคุ้มครองตามข้อ ๗ ไม่เห็นความจำเป็นในการยกเว้นตามที่เขียนในข้อ ๘ และข้อ ๗ ทั้ง (๑) และ (๒) มีลักษณะเป็นเรื่องเฉพาะกิจการร่วมอยู่ด้วย ซึ่ง พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเปิดให้มีบทบัญญัติคุ้มครองเพิ่มเฉพาะกิจการได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องลดมาตรฐานของประกาศนี้ลงไปเท่าขั้นต่ำของ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล นอกจากนี้ การยกเว้นไม่บังคับใช้ พ.ร.บ. คุ้มครองส่วนบุคคล แก่กิจการหรือกิจกรรมใด ตามมาตรา ๔ ของ พ.ร.บ. คุ้มครองส่วนบุคคลนั้น เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับหน่วยงานในกิจการหรือกิจกรรมนั้น หากเขียนแบบข้อ ๘ ปัจจุบันอาจจะทำให้ผู้รับใบอนุญาตได้รับยกเว้นไปด้วย ทั้งที่ไม่ใช่จุดประสงค์ของ พ.ร.บ.คุ้มครองส่วนบุคคล หากประกาศต้องการจะยกเว้นไว้เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถส่งข้อมูลให้กับหน่วยงานตามมาตรา ๔ ได้ การจะเขียนขอยกเว้นในข้อ ๘ ก็ควรจะยึดโยงกลับไปกับประเภทของกิจกรรมหรือกิจการ รวมทั้งยึดโยงกับหน่วยงานหลักที่ต้องการข้อมูลดังกล่าว และตัวผู้รับใบอนุญาตจะต้องเป็นเพียงทางผ่านของข้อมูลเท่านั้น คือได้รับการยกเว้นเป็นราย

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
(ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พูเฟื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวศิริระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	กรณีเพื่อให้สามารถบรรลุการร้องขอจากหน่วยงานได้ แต่ไม่ใช้ยกเว้นไปตลอด ข้อมูลธุรกรรมทางการเงินระหว่างผู้ใช้บริการกับผู้รับใบอนุญาต ควรได้รับการคุ้มครองตามประกาศฉบับนี้ด้วย ขอเสนอแก้ไขข้อ ๘ และข้อ ๑๙ เป็น “ข้อ ๘ ข้อมูลการชำระเงินค่าบริการโทรคมนาคมหรือธุรกรรมทางการเงินระหว่างผู้ใช้บริการกับผู้รับใบอนุญาต ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ และได้รับการคุ้มครองตามประกาศฉบับนี้ร่วมกับกฎหมายฉบับอื่นด้วย” “ข้อ ๑๙ เมื่อได้รับการร้องขอจาก ๑) กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมาย ๒) หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจในการเข้าถึงและครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือ ๓) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่ตั้งตั้งโดยสภาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาสภา ผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี ๔) หน่วยงานของรัฐในกระบวนการยุติธรรม เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ส่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้รับใบอนุญาตครอบครองเฉพาะตามที่ถูกร้องขอให้แก่หน่วยงานดังกล่าว โดยไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมจากผู้ใช้บริการตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้ผู้ใช้บริการที่เป็นเจ้าของข้อมูลทราบภายใน ๓ วันทำการ ตั้งแต่วันที่ได้รับการร้องขอ ว่าหน่วยงานใดได้ขอข้อมูลส่วนบุคคลใดของผู้ใช้บริการจากผู้รับใบอนุญาต เมื่อใด โดยอาศัยฐานอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายใด และผู้รับใบอนุญาตได้ให้ข้อมูลส่วนบุคคลใดของผู้ใช้บริการแก่หน่วยงานดังกล่าวไปเมื่อใด เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้ใช้บริการและประชาชนทั่วไป ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิปฏิเสธคำขอหรือให้ข้อมูลน้อยกว่าที่ร้องขอได้ หากเห็นว่าคำขอไม่ครบถ้วน หรือไม่มีการแจ้งฐานทางกฎหมายที่ชัดเจน หรืออาจไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรืออาจเป็นการเลือกปฏิบัติ หรืออาจเป็นการใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือเป็นการขอข้อมูลที่เกินกว่าความจำเป็นที่อธิบายมาในคำขอ การไม่ทำตามคำร้องขอนี้หากทำไปโดยสุจริตและตามกระบวนการกฎหมายจะต้อง

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ไม่ถูกนำมาเป็นเหตุให้ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ลงโทษหรือกระทำการใดให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตจะต้องบันทึกคำร้องขอที่ได้รับเอาไว้ไม่ว่าจะได้ทำตามคำร้องขอหรือไม่เป็นเวลาไม่ต่ำกว่าห้าปีและรายงานในแบบรายงานประจำปีว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมทุกปี”
มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	“ข้อ ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ส่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้รับใบอนุญาตครอบครองให้แก่ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. เมื่อได้รับการร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมาย ผู้รับใบอนุญาตอาจส่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้รับใบอนุญาตครอบครองเฉพาะตามที่ถูกร้องขอให้แก่หน่วยงานดังต่อไปนี้เมื่อได้รับการร้องขอ ๑) หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจในการเข้าถึงและครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือ ๒) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่ตั้งโดยสภาดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ๓) หน่วยงานของรัฐในกระบวนการยุติธรรม เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้รับใบอนุญาตไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมจากผู้ใช้บริการตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้ผู้ให้บริการที่เป็นเจ้าของข้อมูลทราบภายใน ๓ วันทำการตั้งแต่วันที่ได้รับการร้องขอ ว่าหน่วยงานใด ได้ขอข้อมูลส่วนบุคคลใดของผู้ใช้บริการจากผู้รับใบอนุญาตเมื่อใด โดยอาศัยฐานอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายใด และผู้รับใบอนุญาตได้ให้ข้อมูลส่วนบุคคลใดของผู้ใช้บริการแก่หน่วยงานดังกล่าวไปเมื่อใด ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้ให้บริการและประชาชนทั่วไป ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิปฏิเสธคำขอหรือให้ข้อมูลน้อยกว่าที่ร้องขอได้ หากเห็นว่าคำขอไม่ครบถ้วน หรือไม่มีการแจ้งฐาน

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ทางกฎหมายที่ชัดเจน หรืออาจไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรืออาจเป็นการเลือกปฏิบัติ หรืออาจเป็นการใช้อำนาจในทางมิชอบ หรือเป็นการขอข้อมูลที่เกินกว่าความจำเป็นที่อธิบายมาในคำขอ การไม่ทำตามคำร้องขอนี้หากทำไปโดยสุจริต และตามกระบวนการกฎหมายจะต้องไม่ถูกนำมาเป็นเหตุให้ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ลงโทษหรือกระทำการใดให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตจะต้องบันทึกคำร้องขอที่ได้รับตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเอาไว้ไม่ว่าจะได้ทำตามคำร้องขอหรือไม่เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๕ ปี และรายงานในรายงานประจำปีว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล”
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ประเด็นที่ ๘ การกำหนดให้การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศนอกจากปฏิบัติตามข้อ ๖ ของประกาศนี้แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนดเพิ่มเติม และต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๙)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และเนื่องจากในทางโทรคมนาคม การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศอาจมีช่องทางที่หลากหลายทางเทคโนโลยีซึ่งอาจทำให้เกิดการละเมิด สิทธิที่แตกต่างกรณีทั่วไป จึงควรให้ กสทช.สามารถกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่เหมาะสม เนื่องจากตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๘ มีข้อยกเว้นอยู่หลายประการในการส่งหรือ โอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ดังนั้น การกำหนดข้อความในร่างประกาศฯ ว่าการส่งหรือโอนข้อมูลไป ต่างประเทศต้องขอความยินยอมจากผู้ให้บริการเท่านั้น อาจเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ใช้บริการ ดังนั้น เสนอปรับปรุง ข้อความดังนี้ “การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ นอกจากผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามข้อ ๖ ของประกาศนี้แล้ว ยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนดเพิ่มเติมและต้องดำเนินการ ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.๒๕๖๒ ผู้รับใบอนุญาตยังต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การคุ้มครองข้อมูล ตามประกาศฉบับนี้ และมาตรการรักษาความปลอดภัยตามที่ กสทช.จะกำหนด”
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) และ - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม ควรระบุรายละเอียดการดำเนินการให้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ อีกทั้งวรรคสามควรระบุกรอบระยะเวลาให้ชัดเจนด้วย ว่าหากผู้ให้บริการถูกร้องขอความยินยอมแล้วไม่ได้ตอบรับ (=ยังไม่ยินยอม) ผู้รับใบอนุญาตจะสามารถขอความยินยอมในเรื่องลักษณะเดียวกันได้อีกครั้งเมื่อใด เช่น ห้ามถามซ้ำอีก ใน ๑๒ เดือน เนื่องจากปัจจุบันผู้บริโภคพบปัญหาว่าเมื่อได้ปฏิเสธไปแล้วก็จะถูกถามซ้ำๆ อีก บางครั้งภายในสัปดาห์ เดียวกัน ทำให้เกิดความรำคาญ รบกวนการใช้งาน และบางครั้งต้องยอมรับไปเพื่อตัดรำคาญ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
- สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พู่เฟื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวลี ศรีระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	
สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม แต่ควรระบุรายละเอียดการดำเนินการให้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติและสอดคล้องกับกฎหมายหลัก อีกทั้ง วรรคสามควรระบุกรอบระยะเวลาการให้ความยินยอมให้ชัดเจน
- สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภครุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ประเด็นที่ ๘.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๐)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทร มูฟ เอเชีย ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ รองรับการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงไว้ หากร่างประกาศฯ จำกัดให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากผู้ให้บริการโดยตรงเท่านั้น ย่อมเป็นการขัดแย้งกับหลักการของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ และอาจทำให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติ ข้อกำหนดนี้ทำให้ผู้รับใบอนุญาตไม่มีสิทธิในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่ผู้ให้บริการโดยตรง ซึ่งมีผลกระทบต่อผู้ให้บริการและผู้รับใบอนุญาตดังนี้ (๑) กระทบต่อผู้ให้บริการ โดยไม่สามารถใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้ส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลรายอื่นได้ เนื่องจากเป็นการที่ผู้รับใบอนุญาตได้รับข้อมูลมาจากแหล่งอื่น อันเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ใช้งานและไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ และหลักการสากลของ GDPR (๒) กระทบต่อผู้รับใบอนุญาต โดยไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ให้บริการจากแหล่งอื่นเพื่อมาให้บริการการบริหารจัดการ การประเมินความเสี่ยงได้ ตัวอย่างเช่น การตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ให้บริการ หรือการสอบถามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามขอบอำนาจเพื่อนำมาใช้ประเมินความเสี่ยงในการให้บริการ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : แก้ไขข้อความเป็นว่า “ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการจากผู้ให้บริการโดยตรงหรือจากแหล่งอื่นตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนด...”
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRDAWN ๐๗๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เนื่องจาก พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๒๕ มีข้อกำหนดยกเว้นให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บข้อมูลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ดังนั้น จึงเห็นว่าหลักการดังกล่าวนี้ ควรนำมากำหนดเพิ่มเติมในร่างประกาศฯ ฉบับนี้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ให้บริการได้ต่อไป จึงขอเสนอเพิ่มเติมข้อความดังนี้ “ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการจากผู้ให้บริการโดยตรง เท่าที่จำเป็นและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ขอบด้วยกฎหมาย โดยต้องแจ้งให้ผู้ให้บริการทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการจากแหล่งอื่น ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามที่ระบุไว้ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.๒๕๖๒”

ประเด็นที่ ๙ ระยะเวลาเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๑)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ข้อ ๑๑ กรณีที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการ กรณีมีความจำเป็น หรือมีการเรียกเก็บค่าบริการที่ค้างชำระ กสทช. กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจะการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการว่า “ไม่จำเป็นต้องเก็บรักษาเกิน ๒ ปี” แต่หากไม่มีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นเลย ผู้รับใบอนุญาตจะต้องเก็บหรือควรจะต้องเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้เป็นระยะเวลาเท่าใด
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพื่อยืนยันหลักความได้สัดส่วนและจำเป็นในการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล เสนอให้เพิ่มความดังนี้ “ข้อ ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการกรณีที่มีการใช้บริการอยู่ย้อนหลังไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันตลอดเวลาที่ให้บริการ เว้นแต่กรณีผู้ใช้บริการร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการโทรคมนาคมซึ่งจำเป็นต้องใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของการใช้บริการ ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการเฉพาะเท่าที่จำเป็นและได้สัดส่วนต่อประโยชน์ในการพิสูจน์ดังกล่าวไว้จนกว่าการพิจารณาเรื่องร้องเรียนจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องเก็บรักษาไว้เกิดสองปีนับแต่วันที่รับเป็นเรื่องร้องเรียน”
บริษัท ทูมูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	คำว่า ย้อนหลังไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันตลอดเวลาที่ให้บริการ มีความหมายไม่ชัดเจนซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนและปฏิบัติไม่ถูกต้อง ข้อเสนอแนะ : แก้ไขข้อความให้ชัดเจนเป็นว่า ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการใช้บริการเป็นวันสุดท้าย
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRDAWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอ.บ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่เหมาะสม ข้อ ๑๑ ตามร่างปัจจุบันไม่ได้เป็นเรื่องการคุ้มครอง แต่กลับเป็นการกำหนดให้ต้องเก็บข้อมูลส่วนบุคคล คือ ผู้รับใบอนุญาตไม่เก็บไม่ได้ ต้องเก็บอย่างน้อยตามที่ประกาศกำหนด เสนอแก้ไขข้อ ๑๑ เป็น “เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าบริการ การตรวจสอบค่าบริการ และการตรวจสอบคุณภาพการให้บริการ ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บรักษาข้อมูลบันทึกรายละเอียดการใช้งานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณค่าบริการหรือคุณภาพ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	การบริการสำหรับผู้ใช้บริการย้อนหลังไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถัดจากวันที่ใช้บริการในปัจจุบันหรือย้อนหลังไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดสัญญาการให้บริการ แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองปี กรณีผู้ให้บริการร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้บริการโทรคมนาคม หรือกรณีมีค่าบริการค้างชำระหลังการให้บริการโทรคมนาคมสิ้นสุดลงซึ่งทำให้จำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลบันทึกรายละเอียดการใช้งานย้อนหลังนานกว่าที่อนุญาตในวรรคหนึ่ง หรือจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลพิสูจน์และยืนยันตัวตนหรือข้อมูลที่อยู่ส่งเอกสารของผู้ใช้บริการไว้เพิ่มเติม ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บรักษาข้อมูลเฉพาะที่จำเป็นดังกล่าวไว้จนกว่าเรื่องจะแล้วเสร็จ ทั้งนี้ ให้ผู้รับใบอนุญาตทำรายงานสรุปการเก็บรักษาข้อมูลเกินกว่าที่วรรคหนึ่งอนุญาตนี้ส่งให้สำนักงาน กสทช. ตามแบบรายงานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันประจำปีทุกปีจนกว่าเรื่องจะแล้วเสร็จและลบหรือทำลายข้อมูลดังกล่าวแล้ว กรณีการให้บริการโทรคมนาคมสิ้นสุดลง แต่ยังคงมีความจำเป็นตามกฎหมายอื่นที่ทำให้ต้องเก็บรักษาข้อมูลบันทึกรายละเอียดการใช้งานย้อนหลังนานกว่าที่อนุญาตในวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บรักษาข้อมูลดังกล่าวเฉพาะเท่าที่จำเป็นไว้ตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้รับใบอนุญาตทำรายงานสรุปการเก็บรักษาข้อมูลตามกฎหมายอื่นนี้ส่งให้สำนักงาน กสทช. ตามแบบรายงานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันประจำปีทุกปีจนกว่าจะครบกำหนดตามกฎหมายและลบหรือทำลายข้อมูลดังกล่าวแล้ว การเก็บรักษาข้อมูลตามวรรคสองและวรรคสามเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าบริการ การตรวจสอบค่าบริการ การตรวจสอบคุณภาพการให้บริการ การรับเรื่องร้องเรียน และการปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น ห้ามไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ใดนำข้อมูลที่เก็บตามวรรคสองและวรรคสามไปใช้ในการทำการตลาดหรือการส่งเสริมการขาย เมื่อการให้บริการโทรคมนาคมสิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดสัญญาการให้บริการแล้ว ไม่ว่าจะมียี่สิบวันหรือเกินยี่สิบวันหรือไม่ ห้ามไม่ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ในการชักชวนให้อดีตผู้ให้บริการกลับมาใช้บริการหรือเสนอบริการอื่นใด”

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
- มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พู่เฟื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวลิ ศิริระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตตกุล ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่เหมาะสม
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภครุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสมกับระยะเวลาแล้ว

ประเด็นที่ ๑๐ การกำหนดสิทธิของผู้ใช้บริการ การใช้สิทธิ และการให้ กสทช. กำหนดค่าบริการในการขอสำเนารับรองถูกต้องซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตนในรูปแบบเป็นหนังสือ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๒)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เป็นการเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการขอแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลให้ครบถ้วนมากขึ้น และเพิ่มช่องทางการรับแจ้งคำขอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน
บริษัท เบญจจินดา โฮลดิ้ง จำกัด (โดยนายพิบูลย์ จงเลิศวิมลกุล) (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ขอแก้ไขร่างประกาศ กสทช.ฯ เป็นดังนี้ “ข้อ ๑๒ ผู้ใช้บริการมีสิทธิดำเนินการภายในระยะเวลาตามหลักเกณฑ์ข้อ ๑๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๔) เพิกถอนความยินยอมให้เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามข้อ ๖ วรรคสอง ไม่ว่าเวลาใดก็ตาม” โดยมีเหตุผลดังนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติตามประกาศ กสทช. และตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. ข้อ ๑๒ (๓) ในเรื่องของการระงับการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และข้อ ๑๒ (๔) เรื่องของการถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องเป็นกรณีการให้ความยินยอมในวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่เพื่อการให้บริการโทรคมนาคมตามสัญญา ส่วนการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลตามสัญญาบริการโทรคมนาคมไม่ต้องขอความยินยอม เพราะเป็นการเก็บรวบรวมหรือประมวลผลบนฐานของสัญญาตามที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น ข้อ ๑๒ (๓) (๔) นี้ จะมีผลประหลาดและอาจไม่สามารถบังคับใช้ได้หลายกรณีหากไม่มีการแบ่งแยกความยินยอมและสัญญาบริการโทรคมนาคมออกจากกันอย่างชัดเจน เนื่องจากผู้ให้บริการไม่สามารถระงับการใช้หรือเปิดเผยข้อมูล

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ส่วนบุคคลรวมทั้งเพิกถอนความยินยอมได้ หากยังคงประสงค์จะใช้บริการโทรคมนาคมอยู่ เว้นแต่จะทำการเลิกสัญญาหรือระงับการใช้บริการโทรคมนาคมไปด้วย ดังนั้น การขอร้องหรือเพิกถอนดังกล่าวจะทำให้เฉพาะในกรณีที่เป็นการใช้ความยินยอมเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่ใช่ตามสัญญาบริการโทรคมนาคม ข้อ ๑๒ นี้จึงมีความเกี่ยวข้องกับข้อ ๖ อย่างไม่สามารถแยกพิจารณาออกจากกันได้ เพื่อให้ข้อ ๑๒ นี้สามารถบังคับใช้ได้ถูกต้องตามหลักการของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงควรแก้ไขข้อ ๖ ตามที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้น เสนอให้กำหนดระยะเวลาการดำเนินการตามคำขอเป็น ๓๐ วัน เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีช่องทางในการรับแจ้งคำขอทั้งเป็นหนังสือและในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้รับใบอนุญาตต้องมีระบบการพิสูจน์และการยืนยันตัวบุคคลของผู้ใช้บริการให้ถูกต้อง ถ้าผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำขอภายในสิบห้าสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับคำขอ ให้ผู้ใช้บริการมีหนังสือแจ้งสำนักงาน กสทช. เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามสิทธิของผู้ใช้บริการ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ห้ามมิให้คิดค่าใช้จ่าย ส่วนกรณีการขอสำเนารับรองถูกต้องซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนตาม (๑) ผู้รับใบอนุญาตอาจเรียกเก็บค่าบริการในการนั้นก็ไดหากมีความจำเป็น ทั้งนี้ต้องไม่เกินต้นทุนการให้บริการของผู้รับใบอนุญาตและเป็นธรรมต่อผู้ใช้บริการ ตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด”
บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. ผู้รับใบอนุญาตไม่สามารถออกเอกสารสำเนารับรองความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับจากผู้ใช้บริการได้ เนื่องจากผู้ให้บริการเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นๆ ผู้รับใบอนุญาตเป็นเพียงผู้ควบคุมหรือนำข้อมูลมาใช้เท่านั้น ผู้รับใบอนุญาตจึงไม่อาจรับรองหรือรับทราบถึงความถูกต้องแท้จริงของข้อมูล การรับรองจึงสามารถดำเนินการได้เพียงการรับรองว่าข้อมูลเหล่านั้นอยู่ในความครอบครองของผู้รับใบอนุญาตเท่านั้น <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ตัดข้อความส่วนนี้ออก ให้คงเหลือเพียงสิทธิในการขอตรวจดูหรือขอสำเนา ๒. ควรกำหนดหลักเกณฑ์ที่ผู้ให้บริการจะมีสิทธิในการขอร้องการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล <u>ข้อเสนอแนะ</u> : เพิ่มข้อความว่า “ตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ กำหนด” ๓. ผู้รับใบอนุญาตมีระยะเวลาในการดำเนินการตามคำขอน้อยเกินไป <u>ข้อเสนอแนะ</u> : แก้ไขข้อความว่าเป็นว่า ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ หรือไม่กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเฉพาะ แต่ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามระยะเวลาที่เหมาะสมหรือโดยเร็วซึ่งอาจพิจารณาอ้างอิงแนวทาง

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ๔. ผู้รับใบอนุญาตไม่มีสิทธิในการคิดค่าใช้จ่ายกรณีเป็นคำขอในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และไม่มีสิทธิปฏิเสธไม่ดำเนินการตามคำขอ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : ให้สิทธิผู้รับอนุญาตในการคิดค่าใช้จ่ายหรือปฏิเสธไม่ดำเนินการตามคำขอ ในกรณีที่คำร้องขอไม่มีมูลอย่างชัดเจน (Manifestly Unfounded) มากเกินสมควร (Excessive) หรือซ้ำซ้อน (Repetitive) ตามหลักการของ GDPR ๕. การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีช่องทางในการรับแจ้งคำขอทั้งเป็นหนังสือและในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : เสนอให้มีการกำหนดวิธีการใช้สิทธิเป็นในรูปแบบหนังสือ หรืออิเล็กทรอนิกส์ หรือช่องทางอื่นใด เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับวิธีการขอความยินยอมตามที่เหมาะสมกับรูปแบบบริการได้
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRDAWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๓๐ วรรคท้าย ประกอบกับการดำเนินการตามคำขอใช้สิทธิจำเป็นต้องมีการพิสูจน์และยืนยันตัวตน ดังนั้น ขอปรับปรุงระยะเวลาตามข้อ ๑๒ วรรคสอง เป็น “...ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำขอ....”
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอ.บ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม และเสนอให้เพิ่มเติมเรื่องการนำข้อมูลไปใช้ได้โดยสะดวก เสนอแก้ไขข้อ ๑๘ เป็น “ข้อ ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องให้ข้อมูลผู้ใช้เลขหมายโทรคมนาคมแก่บุคคลที่ขอไปจัดทำรายนามผู้ใช้บริการตาม มาตรา ๑๒ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งได้รับความยินยอมจากผู้ใช้บริการแล้ว โดยให้คิดค่าใช้จ่ายได้เฉพาะค่าใช้จ่ายในการจัดข้อมูลให้เท่านั้น และข้อมูลที่ต้องอยู่ในรูปแบบมาตรฐานเปิดที่เครื่องคอมพิวเตอร์อ่านได้สะดวก (machine readable)”
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
- บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Annex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมพันธมิตรคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	

ประเด็นที่ ๑๑ การกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตในการจัดให้มีมาตรการป้องกันและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ โดยให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่ กสทช. กำหนดเพิ่มเติม มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที รย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง มิได้พูดถึงการทบทวนมาตรการป้องกันและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อมีความจำเป็นหรือเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเพื่อประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสมเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ตาม พรบ ข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา ๓๗ (๑) กสทช. ควรพิจารณาเพิ่มเติมเรื่องดังกล่าวไว้ในวรรคหนึ่งนี้เพื่อให้ครอบคลุมทั้งกระบวนการของการกำหนดมาตรการป้องกันและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สออบ.นย.๗๔๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่	๑. กสทช. ควรเพิ่มมาตรการลงโทษที่ชัดเจน นอกเหนือจากการขตเซย์ให้ผู้บริโภค เช่น การปรับ ๒. มีข้อสังเกตว่า มาตรการยึดหรือไม่ต่อใบอนุญาต ในสภาพตลาดปัจจุบันเป็นมาตรการที่บังคับใช้ได้ยากหรือบังคับไม่ได้เลย เนื่องจากจะกระทบผู้ให้บริการจำนวนมาก ดังนั้น ควรมีมาตรการอื่นที่ใช้ได้จริงออกมาควบคู่ด้วย เช่น เสนอว่าให้เพิ่มบทบัญญัตินี้ เพื่อเพิ่มอำนาจให้แก่ผู้ให้บริการในการเลือกใช้บริการ “หากเกิดกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้เป็นอย่างรุนแรง หรืออย่างต่อเนื่อง หรือเป็นประจำ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑) ข้อมูลส่วนบุคคลทางโทรคมนาคมรั่วไหลหรือไปปรากฏในที่ที่บุคคลอื่นเข้าถึงได้ หรือ ๒) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการรายใดก็ตามรั่วไหลจากระบบที่อยู่ในความควบคุมของผู้ให้บริการ หรือ ๓) การสื่อสารของผู้ใช้บริการรายใดก็ตามถูกดักฟัง ดักจับข้อมูล หรือแทรกแซง โดยผู้ให้บริการ หรือ ๔) ผู้บริโภคถูกรบกวนความเป็นส่วนตัวหรือถูกทำให้เดือดร้อนรำคาญ โดยผู้ให้บริการ หรือ ๕) คุณภาพสัญญาณลดต่ำลงจนกระทบต่อเสรีภาพของผู้บริโภคในการสื่อสารถึงกันโดยสะดวก หรือความเร็วของสัญญาณอินเทอร์เน็ตลดลงต่ำกว่าที่ได้โฆษณาไว้อย่างมาก หรือ ๖) ไม่สามารถเข้าถึงเว็บไซต์ที่ไม่ได้มีคำสั่งศาลให้ปิดกั้น หรือเคยมีคำสั่งศาลให้ปิดกั้นแต่ได้ยกเลิกแล้วหรืออยู่ในระหว่างการคุ้มครองชั่วคราว หรือ ๗) มีเรื่องร้องเรียนที่ไม่ได้รับการแก้ไขคงค้างเป็นเวลานาน ผู้บริโภคจะต้องได้รับส่วนลดหย่อนค่าบริการตามสัดส่วน และผู้บริโภคสามารถบอกเลิกสัญญาได้ทันที โดยไม่เสียค่าปรับไม่ครบสัญญา และได้รับค่าติดตั้งและค่าดำเนินการต่างๆ คืนโดยทันที การบอกเลิกสัญญาหรือได้รับลดหย่อนค่าบริการในวรรคแรกไม่ทำให้ผู้บริโภคสูญเสียสิทธิในการฟ้องร้องและได้รับเงินชดเชยหรือการเยียวยาอื่น” ๓. ในข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง เรื่องมาตรฐานขั้นต่ำ อาจอ้างอิงมาตรฐานอุตสาหกรรม (ISO) เรื่องการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศที่ทุกภาคส่วนยอมรับ เช่น กำหนดให้ผู้ให้บริการจะต้องผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO ๒๗๗๐๑ Privacy Information Management โดยอาจกำหนดในบทเฉพาะกาลว่าต้องผ่านการรับรองภายใน ๒๔ เดือนนับจากวันที่ประกาศมีผลบังคับใช้ และให้มีการรับรองใหม่ทุกๆ ช่วงปีที่กำหนด ๔. ควรกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องส่งหนังสือรับรองตัวเองมาที่ กสทช. ทุกปี เพื่อรับรองว่าได้ทำตามมาตรฐานการคุ้มครองที่ กสทช. กำหนด ซึ่งรวมถึงมาตรการทางเทคโนโลยี มาตรการการดำเนินงานในองค์กร การตรวจสอบประวัติและรับพนักงาน การอบรมพนักงาน โดยอาจกำหนดรูปแบบหนังสือรับรองดังนี้: “แบบหนังสือรับรองว่าหน่วยงานได้ทำตามมาตรฐานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม หนังสือรับรองสำหรับปี [ใส่ปี] ครอบคลุมปีปฏิทิน [ใส่ปีก่อนหน้า] ๑. วันที่ยื่น: [ใส่วันเดือนปี]

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	๒. ชื่อบริษัทที่ครอบคลุมโดยรายงานรับรองนี้: [ใส่ชื่อบริษัท] ๓. หมายเลขใบอนุญาตประกอบกิจการ: [ใส่หมายเลข] ๔. ชื่อผู้ลงนาม: [ใส่ชื่อ] ๕. ตำแหน่งผู้ลงนาม: [ใส่ตำแหน่งที่เกี่ยวข้อง] ๖. การรับรอง: ข้าพเจ้า [ใส่ชื่อเจ้าหน้าที่ที่ลงนามรับรอง] รับรองว่าข้าพเจ้าเป็นเจ้าหน้าที่ของบริษัทตามที่ปรากฏข้างต้นและปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แทนของบริษัท ข้าพเจ้ารับรองว่าบริษัทดังกล่าวได้ดำเนินการให้มีระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เพียงพอต่อการทำให้เกิดผลตามมาตรฐานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ตามประกาศ กสทช. เอกสารที่แนบมากับหนังสือรับรองนี้เป็นเอกสารประกอบซึ่งอธิบายว่าระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติงานของบริษัทนั้น เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดที่ กสทช.ระบุไว้ ซึ่งรวมถึงมาตรฐานการดำเนินงาน การอบรมพนักงาน การบันทึกการดำเนินงาน และการตรวจสอบทบทวนกระบวนการดำเนินงาน และได้แนบเอกสารการตรวจมาตรฐานที่เกี่ยวข้องมาแล้ว [ถ้ามี เช่นเอกสารจากผู้ตรวจภายนอก] บริษัท [ได้/ไม่ได้] ดำเนินมาตรการ (เช่น ตักเตือน แจ้งความ ฟ้องดำเนินคดี ปิดกั้นการเข้าถึง ดำเนินมาตรการทางเทคโนโลยี) ต่อผู้ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ละเมิดสิทธิในความเป็นส่วนตัว และละเมิดเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ของผู้ใช้บริการในปีที่ผ่านมา [หมายเหตุ: ถ้าตอบว่าได้ทำ กรุณาอธิบายถึงมาตรการที่ได้ทำต่อผู้ละเมิดในแต่ละกรณี] บริษัท [ได้รับ/ไม่ได้รับ] คำร้องเรียนจากลูกค้าในปีที่ผ่านมาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาต [หมายเหตุ: ถ้าตอบว่าได้รับ ให้สรุปย่อถึงข้อร้องเรียนต่างๆ สรุปย่อนี้จะต้องมีข้อมูลเหล่านี้น้อย - จำนวนของข้อร้องเรียน จำแนกตามประเภทของข้อร้องเรียน เช่น จำนวนครั้งของการเข้าถึงที่ไม่เหมาะสมโดยพนักงาน จำนวนครั้งที่ข้อมูลถูกเปิดเผยต่อบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ได้รับ หรือจำนวนครั้งของการเข้าถึงข้อมูลทางออนไลน์โดยบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต] บริษัท [ได้ตรวจพบ/ตรวจไม่พบ] การเจาะระบบ ดักฟัง ดักจับข้อมูล อุปกรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตในระบบเครือข่าย หรือการใช้มาตรการทางเทคโนโลยีอื่นที่กระทบต่อข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว หรือเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมของผู้ใช้บริการ หรือการกระทำอื่นใดที่จะกระทบความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลของ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ผู้ให้บริการในระบบของบริษัท ในรอบปีที่ผ่านมา [หมายเหตุ: ถ้าตอบว่าตรวจพบ ให้สรุปย่อถึงการตรวจพบต่างๆ สรุปย่อนี้จะต้องมีข้อมูลเหล่านี้เป็นอย่างน้อย – จำนวนครั้งของการละเมิด จำแนกตามประเภทวิธีการหรือเทคโนโลยี ขนาดของข้อมูลที่ได้รับผลกระทบเป็นหน่วยระยะเขียนและหน่วยเมกะไบต์ จำแนกตามเป้าหมายของการละเมิด] บริษัท [ได้รับ/ไม่ได้รับ] คำสั่งให้ดักฟังหรือดักจับข้อมูลหรือส่งข้อมูลที่มีในครอบครองให้ในปีที่ผ่านมา [หมายเหตุ: ถ้าตอบว่าได้รับ ให้สรุปย่อถึงคำสั่งต่างๆ สรุปย่อนี้จะต้องมีข้อมูลเหล่านี้เป็นอย่างน้อย – จำนวนของคำสั่ง จำแนกตามประเภทของเหตุผลและฐานกฎหมายในการขอคัดหรือขอรับข้อมูล, จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ทั้งนี้อาจปกปิดชื่อหน่วยงานได้หากจำเป็นต้องทำตามกฎหมาย แต่อย่างน้อยต้องระบุประเภทของหน่วยงาน, จำแนกตามประเภทเป้าหมายของการถูกดักฟังหรือดักจับข้อมูลหรือเจ้าของข้อมูล, จำนวนคำสั่งที่ผู้รับใบอนุญาตทำตาม, จำนวนคำสั่งที่ผู้รับใบอนุญาตปฏิเสธไม่ทำตาม – ที่ท้ายของสรุปให้แสดงรายการอันประกอบด้วย เลขคำสั่ง ชื่อหน่วยงานที่ขอให้มีการสืบค้น (หากเปิดเผยได้) วันที่ในคำสั่ง วันที่ผู้รับใบอนุญาตได้รับคำสั่ง วันที่ผู้รับใบอนุญาตได้ดำเนินการหรือตัดสินใจว่าจะไม่ดำเนินการตามคำสั่ง สถานะว่าทำตามหรือไม่ทำตามคำสั่งหรือทำตามบางส่วน] บริษัท [ได้รับ/ไม่ได้รับ] คำสั่งให้ปิดกั้นข้อมูลหรือเว็บไซต์ในปีที่ผ่านมา [หมายเหตุ: ถ้าตอบว่าได้รับ ให้สรุปย่อถึงคำสั่งต่างๆ สรุปย่อนี้จะต้องมีข้อมูลเหล่านี้เป็นอย่างน้อย – จำนวนของคำสั่ง จำแนกตามประเภทของเหตุผลและฐานกฎหมายในการขอปิดกั้น, จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ทั้งนี้อาจปกปิดชื่อหน่วยงานได้หากจำเป็นต้องทำตามกฎหมาย แต่อย่างน้อยต้องระบุประเภทของหน่วยงาน, จำแนกตามประเภทเป้าหมายของการถูกปิดกั้น, จำนวนคำสั่งที่ผู้รับใบอนุญาตทำตาม, จำนวนคำสั่งที่ผู้รับใบอนุญาตปฏิเสธไม่ทำตาม – ที่ท้ายของสรุปให้แสดงรายการอันประกอบด้วย เลขคำสั่ง ชื่อหน่วยงานที่ขอให้มีการสืบค้น (หากเปิดเผยได้) วันที่ในคำสั่ง วันที่ผู้รับใบอนุญาตได้รับคำสั่ง วันที่ผู้รับใบอนุญาตได้ดำเนินการหรือตัดสินใจว่าจะไม่ดำเนินการตามคำสั่ง สถานะว่าทำตามหรือไม่ทำตามคำสั่งหรือทำตามบางส่วน] บริษัท [ได้รับ/ไม่ได้รับ] คำสั่งให้ยกเลิกการปิดกั้นข้อมูลหรือเว็บไซต์ในปีที่ผ่านมา [หมายเหตุ: ถ้าตอบว่าได้รับ ให้สรุปย่อถึงคำสั่งต่างๆ สรุปย่อนี้จะต้องมีข้อมูลเหล่านี้เป็นอย่างน้อย – จำนวนของคำสั่ง จำแนกตามประเภทของเหตุผลและฐานกฎหมายในการขอเลิกปิดกั้น, จำแนกตามประเภทของหน่วยงาน ทั้งนี้อาจปกปิดชื่อหน่วยงานได้หากจำเป็นต้องทำตามกฎหมาย แต่อย่างน้อยต้องระบุประเภทของหน่วยงาน, จำแนกตามประเภทเป้าหมายของการถูกเลิกปิดกั้น, จำนวนคำสั่งที่ผู้รับใบอนุญาตทำตาม, จำนวนคำสั่งที่ผู้รับใบอนุญาตปฏิเสธไม่ทำตาม – ที่ท้ายของสรุป

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ให้แสดงรายการอันประกอบด้วย เลขคำสั่งยกเลิกการปิดกั้นและเลขคำสั่งปิดกั้นที่คู่กัน ชื่อหน่วยงานที่ขอให้มีการยกเลิกการปิดกั้น (หากเปิดเผยได้) วันที่ในคำสั่งยกเลิกการปิดกั้นและวันที่ในคำสั่งปิดกั้นที่คู่กัน วันที่ผู้รับใบอนุญาตได้รับคำสั่งยกเลิกการปิดกั้น วันที่ผู้รับใบอนุญาตได้ดำเนินการหรือตัดสินใจว่าจะไม่ดำเนินการตามคำสั่งยกเลิกการปิดกั้น สถานะว่าทำตามหรือไม่ทำตามคำสั่งยกเลิกการปิดกั้นหรือทำตามบางส่วน] บริษัทขอยืนยันว่าคำรับรองข้างต้นนั้นเที่ยงตรงและเป็นความจริง บริษัททราบว่าการแจ้งข้อมูลเท็จแจ้งข้อมูลไม่ครบถ้วน หรือแสดงให้หลงเข้าใจผิดนั้นเป็นความผิดที่มีบทลงโทษ และจะถูกดำเนินการตามกฎหมาย บริษัททราบว่าเอกสารนี้จะถูกเผยแพร่ต่อสาธารณะ ลงชื่อ _____ [ลายเซ็น] เอกสารแนบ: - เอกสารอธิบายการดำเนินงานเพื่อรับประกันมาตรฐานคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน (ถ้ามี) - เอกสารตรวจรับรองจากหน่วยงานภายนอก (ถ้ามี) - รายงานสรุปข้อร้องเรียนของลูกค้า (ถ้ามี) - รายงานสรุปการตรวจพบการเจาะระบบ ดักฟัง ดักจับข้อมูล อุปกรณ์ที่ไม่ได้รับอนุญาตในระบบเครือข่าย หรือการใช้มาตรการทางเทคโนโลยีอื่นที่กระทบต่อสิทธิของผู้ใช้บริการ (ถ้ามี) - รายงานสรุปคำสั่งให้บริษัทดักฟังหรือดักจับข้อมูลหรือส่งข้อมูลที่มีในครอบครอง (ถ้ามี) - รายงานสรุปคำสั่งให้บริษัทปิดกั้นข้อมูลหรือเว็บไซต์ในปีที่ผ่านมา (ถ้ามี) - รายงานสรุปคำสั่งให้บริษัทยกเลิกปิดกั้นข้อมูลหรือเว็บไซต์ในปีที่ผ่านมา (ถ้ามี)” ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งหนังสือรับรองประจำปีข้างต้นแก่ กสทช. ไม่เกินวันที่ ๑ มีนาคมของปีถัดไป (เช่น หนังสือรับรองการดำเนินงานและกิจกรรมของปี ๒๕๖๖ ทั้งปี ให้ส่งไม่เกินวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗) ให้ กสทช. เผยแพร่หนังสือรับรองนี้ต่อสาธารณะ รวมถึงบนเว็บไซต์ของกสทช. โดยจะต้องจัดให้สามารถสืบค้นหนังสือรับรองนี้ของผู้รับใบอนุญาตแต่ละรายย้อนหลังทุกปี เพื่อให้สาธารณะและผู้บริโภคสามารถตรวจสอบและใช้ประกอบการตัดสินใจในการใช้บริการได้

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	แบบนี้รายงานนี้ ใช้ตัวอย่างจาก FCC Enforcement Advisory - Telecommunications Carriers and Interconnected VoIP Providers Must File Annual Reports Certifying Compliance with Commission Rules Protecting Customer Proprietary Network Information https://www.fcc.gov/document/annual-cpni-certifications-due-march-1-2022 ตัวอย่างข้อมูลที่ปรากฏในรายงานแนบประกอบหนังสือรับรอง - จำนวนครั้งที่ข้อมูลส่วนบุคคลทางโทรคมนาคมรั่วไหล (หากไม่พบให้ระบุว่าไม่พบ) - ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการรายใดก็ตามรั่วไหลจากระบบที่อยู่ในความควบคุมของผู้ให้บริการ - การพบอุปกรณ์เครือข่ายที่น่าสงสัยบนระบบ โดยระบุวันเวลาที่พบ วันเวลาที่คาดว่าอุปกรณ์ดังกล่าวน่าจะถูกติดตั้ง (หากทราบ) และวันเวลาที่ได้ดำเนินการระงับหรือนำอุปกรณ์ดังกล่าวออกจากระบบ และเลขหนังสือที่แจ้งต่อกสทช.ถึงกรณีดังกล่าว พร้อมวันที่ของหนังสือ - คุณภาพของสัญญาณ - จำนวนครั้งที่ได้รับการร้องขอให้ปิดกั้นจำแนกรายเดือน พร้อมแนบรายการคำขอให้ปิดกั้นจำแนกรายเดือน โดยรายการดังกล่าวต้องระบุ ๑) เลขคำสั่งศาลที่ให้ปิดกั้น ๒) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลในคำสั่งศาลดังกล่าว ๓) วันที่ของคำสั่ง ๔) วันที่ได้รับคำสั่ง ๕) วันที่ดำเนินการ ๖) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลที่ได้ดำเนินการปิดกั้น และสำเร็จ ๗) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลที่ได้ดำเนินการปิดกั้น แต่ไม่สำเร็จ พร้อมเหตุผลโดยสังเขป ๘) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลที่ไม่ได้ดำเนินการปิดกั้น พร้อมเหตุผลโดยสังเขป - จำนวนครั้งที่ได้รับการร้องขอให้ยกเลิกการปิดกั้น (ถาวรหรือชั่วคราว) จำแนกรายเดือน พร้อมแนบรายการคำขอให้ยกเลิกการปิดกั้นจำแนกรายเดือน โดยรายการดังกล่าวต้องระบุ ๑) เลขคำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกการปิดกั้น

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	๒) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลในคำสั่งศาลดังกล่าว ๓) เลขคำสั่งศาลที่ให้ปิดกั้นที่มี URL/ข้อความ/ข้อมูล ที่คำสั่งศาลใน (๑) ให้ยกเลิก ๔) วันที่ของคำสั่ง ๕) วันที่ได้รับคำสั่ง ๖) วันที่ดำเนินการ ๗) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลที่ได้ดำเนินการยกเลิกการปิดกั้น และสำเร็จ ๘) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลที่ได้ดำเนินการยกเลิกการปิดกั้น แต่ไม่สำเร็จ พร้อมเหตุผลโดยสังเขป ๙) จำนวน URL/ข้อความ/ข้อมูลที่ไม่ได้ดำเนินการยกเลิกการปิดกั้น พร้อมเหตุผลโดยสังเขป การรายงานนี้ จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากไม่ได้ทำให้เกิดข้อห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเข้าถึงข้อมูลหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการ แต่เป็นการเพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินงานของผู้รับใบอนุญาตและสนับสนุนธรรมาภิบาลของหน่วยงานของรัฐ
- มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายธนชัย พู่เพื่อง ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวลิ ศิริระพุก ประชาชนทั่วไป (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นางสาวเบญจวรรณ รัตตกุล ประชาชนทั่วไป	กสทช. ควรเพิ่มมาตรการลงโทษที่ชัดเจน มากกว่าขตเคยให้ผู้บริโภค เช่น กสทช. มีอำนาจปรับ นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตว่า มาตรการยึดหรือไม่ต่อใบอนุญาต ในสภาพตลาดปัจจุบันเป็นมาตรการที่บังคับใช้ได้ยากหรือบังคับไม่ได้เลย เนื่องจากจะกระทบผู้ให้บริการจำนวนมาก ในข้อ ๑๔ วรรค ๑ มาตรฐานขั้นต่ำ อาจอ้างอิงมาตรฐานอุตสาหกรรม (ISO) เรื่องการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศที่ทุกภาคส่วนยอมรับ เช่น กำหนดให้ผู้ให้บริการจะต้องผ่านการรับรองมาตรฐาน ISO ๒๗๗๐๑ Privacy Information Management โดยอาจกำหนดในบพเฉพาะกาลว่าต้องผ่านการรับรองภายใน ๒๔ เดือน นับจากวันที่ประกาศมีผลบังคับใช้

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
(ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	
สมาคมผู้บริโภคสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	กสทช. ควรเพิ่มมาตรการลงโทษที่ชัดเจน มากกว่าขตเคยให้ผู้บริโภค เช่น กสทช. มีอำนาจปรับ และในข้อ ๑๔ วรรค หนึ่ง มาตรฐานขั้นต่ำ อาจอ้างอิงมาตรฐานอุตสาหกรรม (ISO) เรื่องการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศที่ทุกภาคส่วนยอมรับ
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ควรเพิ่มมาตรการลงโทษที่ชัดเจน เช่น กสทช. มีอำนาจปรับ
- บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมคุ่มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ประเด็นที่ ๑๒ หลักเกณฑ์การแจ้งเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และการให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๔ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที รย./๒๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ข้อ ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม ของประกาศ กสทช.ฯ ได้กำหนดวิธีปฏิบัติกรณีเกิดการละเมิดใดที่มี “ความเสี่ยง” และ “ความเสี่ยงสูง” แตกต่างกัน จึงอยากให้ กสทช. อธิบายหรือให้ความชัดเจนเกี่ยวกับการละเมิดใดที่มี “ความเสี่ยง” ทั้งสองกรณีจะเกิดในกรณีใดและแตกต่างกันอย่างไร เนื่องจากตามประกาศ กสทช.ฯ ได้กำหนดหน้าที่ปฏิบัติในการแจ้งเหตุต่างกัน อย่างไรก็ตาม การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว อาจเข้าข่ายเป็นการละเมิดตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ อีกด้วย จึงมีความจำเป็นที่ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทราบใน “เหตุละเมิดเหตุเดียวกัน” หรือไม่ หากต้องแจ้งทั้งสองหน่วยงาน ย่อมก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนและภาระในการปฏิบัติต่อผู้รับใบอนุญาตเกินสมควร
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ควรมีการกำหนดระดับความร้ายแรงของการละเมิดที่มีความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ชัดเจนว่าระดับความร้ายแรงระดับใดที่ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องรายงานตามข้อ ๑๔ วรรคสอง และระดับใดที่ต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้แก่ผู้ใช้บริการทราบตามข้อ ๑๔ วรรคสาม ยกตัวอย่างเช่น ระดับต่ำ - บุคคลที่ได้รับผลกระทบอาจไม่ได้รับผลกระทบเลยหรือได้รับความเดือดร้อนรำคาญเล็กน้อย โดยบุคคลดังกล่าวสามารถจัดการกับความเดือดร้อนรำคาญนั้นได้โดยง่าย (เช่น เสียเวลาในการใส่ข้อมูลใหม่, ได้รับความรำคาญหรือหงุดหงิดเล็กน้อย) ระดับกลาง - บุคคลที่ได้รับผลกระทบได้รับความเดือดร้อนรำคาญพอสมควรซึ่งบุคคลดังกล่าวสามารถจัดการกับความเดือดร้อนรำคาญนั้นได้โดยมีความยากลำบากบ้าง (เช่น เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม, ถูกปฏิเสธการบริการ, ความกลัว, ความไม่เข้าใจ, ความเครียด, ความเจ็บป่วยเล็กน้อย เป็นต้น) ระดับสูง - บุคคลที่ได้รับผลกระทบอาจได้รับผลกระทบที่ร้ายแรงซึ่งบุคคลดังกล่าวสามารถจะจัดการกับผลกระทบนั้นได้อย่างยากลำบาก (เช่น การยกยอกใช้เงิน, การถูกขึ้นบัญชีดำโดยธนาคาร, ความเสียหายต่อ ทรัพย์สิน, การสูญเสียซึ่งอาชีพการงาน, การถูกเรียกตัว เพื่อสอบสวน, สุขภาพที่ย่ำแย่ลง เป็นต้น) ระดับร้ายแรง - บุคคลที่ได้รับผลกระทบได้รับผลกระทบที่ร้ายแรงหรือผลร้ายที่ไม่อาจแก้ไขได้ซึ่งบุคคลดังกล่าว

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ไม่สามารถที่จะจัดการกับผลกระทบดังกล่าวได้ (เช่น สภาวะล้มเหลวทางการเงิน เช่น หนี้สินล้นพ้นตัว, สภาวะที่ไม่สามารถทำงานได้, ความเจ็บป่วยทางกายหรือจิตใจในระยะยาว, ความตาย เป็นต้น)
บริษัท ทู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ระยะเวลาในการแจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมีความไม่ชัดเจนในการนับระยะเวลา ข้อเสนอแนะ : แก้ไขระยะเวลาให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุในการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับแต่ทราบเหตุเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRDAWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
- สภาก่อร่างของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ในการแจ้งเหตุละเมิดตามวรรค ๑๔ การแจ้งนั้นจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับ ๑) การละเมิด วันเวลา สถานที่ที่เกี่ยวข้อง ๒) จำนวนผู้เสียหายโดยประมาณ ๓) เหตุในการละเมิด ๔) สิ่งที่ได้รับใบอนุญาตได้ทำแล้วเพื่อแก้ไขหรือลดความเสียหายที่เกิดขึ้น ๕) สิ่งที่ได้รับใบอนุญาตกำลังจะทำเพื่อแก้ไขหรือลดความเสียหายที่เกิดขึ้น ๖) สิ่งที่ใช้บริการสามารถทำได้ด้วยตัวเองได้เพื่อตรวจสอบขนาดหรือระดับของการถูกละเมิดของผู้ใช้บริการ ๗) สิ่งที่ใช้บริการสามารถทำได้ด้วยตัวเองได้เพื่อแก้ไขหรือลดความเสียหายที่เกิดขึ้น ๘) แนวทางการเยียวยา ๙) สิ่งที่ได้รับใบอนุญาตคาดว่าจะทำเพื่อป้องกันหรือลดโอกาสไม่ให้มีเหตุละเมิดลักษณะเดียวกันซ้ำอีก ๑๐) ช่องทางติดต่อผู้รับใบอนุญาต ๑๑) ช่องทางร้องเรียนกับสำนักงาน กสทช. และการแจ้งจะต้องไม่มีการเสนอขายหรือการทำการตลาดอื่นใด การแจ้งเหตุละเมิดต่อ กสทช. ตามข้อ ๑๔ ควรมี ๒ แบบ คือ ๑) การแจ้งเมื่อพบเหตุการณ์และระหว่างที่เหตุการณ์ยังดำเนินอยู่

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	๒) รายงานสรุปเมื่อเหตุการณ์ได้จบลงแล้ว การแจ้งเมื่อพบเหตุการณ์ให้แจ้งโดยเร็ว ด้วยข้อมูลเท่าที่ทราบ และหากเหตุการณ์เกิดต่อเนื่อง ให้มีการแจ้งต่อ กสทช. เป็นระยะอย่างน้อยทุก ๓ วัน (วันปกติไม่ใช่วันทำการ) หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญ แล้วแต่ว่าเวลาไหนจะสั้นกว่า และให้แจ้งต่อเนื่องจนกว่าเหตุการณ์จะสงบลง เมื่อเหตุการณ์จบลงแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตทำรายงานสรุปเหตุการณ์ สิ่งที่ได้ทำไปเพื่อแก้ไขและลดความเสียหาย และผลที่ได้รับ แจ้งต่อ กสทช. ภายใน ๓๐ วัน โดย กสทช. อาจขอให้เพิ่มเติมรายละเอียดในส่วนที่สำคัญได้ตามสมควร กสทช. จะต้องให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อเหตุการณ์ในรายงานดังกล่าว ทั้งต่อผู้รับใบอนุญาตเป็นการเฉพาะถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และต่อผู้รับใบอนุญาตทั้งหมดเป็นการทั่วไปถึงการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์ลักษณะดังกล่าวอีก กสทช. จะต้องเผยแพร่รายงานสรุปเหตุการณ์ที่ได้แนบความคิดเห็นของ กสทช. เอาไว้ด้วยแล้วต่อสาธารณะภายใน ๖๐ วันนับจากที่ได้รับรายงานสรุปเหตุการณ์ฉบับแรกจากผู้รับใบอนุญาต รวมถึงส่งรายงานดังกล่าวให้กับผู้รับใบอนุญาตอื่นในกิจการเดียวกัน ผู้รับใบอนุญาตอื่นดังกล่าวจะต้องทำหนังสือรับแจ้งว่าได้รับรายงานสรุปดังกล่าวแล้ว (เหตุผลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างกันในอนาคตและยกระดับมาตรฐานของอุตสาหกรรม) ให้ผู้รับใบอนุญาต แจ้งจำนวนผู้ถูกละเมิด ผู้ได้รับผลกระทบ ขนาดของผลกระทบโดยย่อเอาไว้ในรายงานประจำปีว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม โดยจะต้องมีข้อมูลไม่น้อยไปกว่าในแบบที่ กสทช. ประกาศกำหนด
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
- นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมคุ่มครองผู้บริโภครุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	

ประเด็นที่ ๑๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตในการจัดให้มีมาตรการสร้างความเชื่อมั่นในการติดต่อสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมและข้อห้ามมิให้กระทำการมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๕)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที รย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม แต่ขอเพิ่มความในวรรค ๒ ของประกาศฯ ข้อ ๑๕ ดังนี้ “ทั้งนี้ หากหน่วยงานตามวรรคหนึ่งร้องขอให้ผู้รับใบอนุญาตบันทึกการร้องขอ..... โดยไม่ชักช้า” เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)
บริษัท เบญจจินดา โฮลดิ้ง จำกัด (ความเห็นในการประชุมรับฟังความคิดเห็นฯ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	ข้อ ๑๕ (๑) ที่กำหนดว่า “ดักฟัง ตรวจจับสัญญาณ...” ผมมองว่าขณะออกประกาศ กทช.ฯ พ.ศ. ๒๕๕๙ ยังไม่มีกฎหมายเฉพาะ แต่ขณะนี้ได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ แล้ว จึงเห็นว่าควรจะต้องไปกำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และหมวด ๓ สิทธิของผู้ใช้บริการ ข้อ ๑๒ (๔) “เพิกถอนความยินยอมให้เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าเวลาใดก็ตาม” หากพิจารณาร่วมกับข้อ ๖ ซึ่งเป็นเรื่องของสัญญา จะเกิดความยุ่งยากในการปฏิบัติ
บริษัท เบญจจินดา โฮลดิ้ง จำกัด (โดยนายพิบูลย์ จงเลิศวิมลกุล) (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ขอแก้ไขร่างประกาศ กสทช.ฯ เป็นดังนี้ “ข้อ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีมาตรการสร้างความเชื่อมั่นในการติดต่อสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม และห้ามมิให้กระทำการดังต่อไปนี้ (๑) ดักฟัง ตรวจจับ คักสัญญาณ หรือเปิดเผยสิ่งสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมที่บุคคลติดต่อถึงกันไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดๆ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และปฏิบัติครบถ้วนตามกระบวนการที่กฎหมายนั้นบัญญัติ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ทั้งนี้ ให้ผู้รับใบอนุญาตบันทึกการร้องขอดังกล่าวและสิ่งที่ผู้รับใบอนุญาตได้ตัดสินใจดำเนินการหรือไม่ดำเนินการและรายงานต่อสำนักงาน กสทช. โดยไม่ชักช้า” โดยมีเหตุผลดังนี้ ๑. ตาม พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ ได้กำหนดไว้เพียงห้ามผู้ใดกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อดักจับไว้ใช้ประโยชน์หรือเปิดเผยข้อความข่าวสาร ... ซึ่งไม่มีการกำหนดเรื่องการกักสัญญาณ ๒. ปัจจุบันการห้ามกักสัญญาณได้ถูกกำหนดไว้ใน พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ โดยเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRDAWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ตามข้อ ๑๕ (๑) กำหนดห้ามมิให้กระทำการ ดักฟัง ตรวจ กักสัญญาณ หรือเปิดเผยสิ่งสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมที่บุคคลติดต่อกัน...” ขอให้ขยายความเพิ่มเติมคำว่า “สิ่งสื่อสารถึงกัน” ตามความหมายในข้อนี้หมายถึงสิ่งใด ตามข้อ ๑๕ (๑) วรรคสอง กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตบันทึกการร้อง และรายงานต่อ กสทช. โดยไม่ชักช้า ประเด็นนี้มีความเห็นว่าหากมีกรณีใดๆ ที่ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการตามข้อ ๑๕ (๑) จะต้องเป็นไปตามข้อยกเว้นตามกฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคงรัฐ หรือเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนเท่านั้น ซึ่งเหตุดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญที่หน่วยงานที่มีอำนาจเป็นผู้สั่งมา ดังนั้น การที่จะให้ผู้รับใบอนุญาตเปิดเผยให้ กสทช. ทราบโดยลำพังนั้น อาจจะทำให้ผู้รับใบอนุญาตผิดต่อคำสั่งดังกล่าวได้ หรือมิฉะนั้นผู้รับใบอนุญาตก็ต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานที่มีคำสั่งมาก่อนจึงจะส่งบันทึกการร้องให้แก่ กสทช. ได้ ซึ่งก็คงเป็นเรื่องยุ่งยากของหน่วยงานนั้นๆ ดังนั้นจึงเห็นควรตัดข้อ ๑๕ (๑) วรรคสอง เพราะประกาศฉบับเดิมก็ได้มีกำหนดไว้
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอ.บ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. ให้ผู้รับใบอนุญาต จะต้องแจ้งจำนวนผู้ถูกละเมิด ผู้ได้รับผลกระทบ ขนาดของผลกระทบ โดยย่อเอาไว้ในรายงานประจำปีว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม โดยจะต้องมีข้อมูลไม่น้อยไปกว่าในแบบที่ กสทช. ประกาศกำหนด – ดูรายละเอียดในประเด็นที่ ๑๑ ข้อ ๔ ๒. การแทรกแซงอินเทอร์เน็ตหรือแก้ไขข้อมูลที่อยู่ในระหว่างการสื่อสาร เพื่อประโยชน์ในการแจ้งเรียกเก็บค่าบริการ การแจ้งค่าบริการ การโฆษณา หรือการแจ้งข่าวสารอื่นใดจะทำได้ (ทั้งในอดีตและในปัจจุบัน ผู้รับใบอนุญาตบางรายมีการดัดแปลงแก้ไขข้อมูลอินเทอร์เน็ตทำให้ในบางครั้งเมื่อพยายามจะเปิดเว็บไซต์ จะเจอการแทรกโฆษณาหรือเสนอบริการ -- แต่การกระทำดังกล่าวเป็นการแทรกแซงการทำงานของระบบเครือข่าย ดัดแปลงข้อมูลทำให้ข้อมูลที่ผู้ใช้เรียกดูและถูกส่งจากเว็บไซต์ต้นทาง กับข้อมูลที่ผู้ใช้บริการได้รับและเห็นไม่เหมือนกัน ทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในระบบ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	โทรคมนาคม เนื่องจากไม่สามารถมั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ปรากฏบนหน้าจอเป็นข้อมูลจากเว็บไซต์ต้นทางทั้งหมดหรือมีบางส่วนถูกแทรกกลางทางโดยผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังเป็นการรบกวนผู้ใช้บริการ) ตัวอย่าง https://pantip.com/topic/40013988 https://droidsans.com/trueonline-redirect-ads-page/
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาพันธ์ชมรมคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม

ประเด็นที่ ๑๔ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตในการจัดให้มีบริการแสดงเลขหมายเรียกเข้า ระบบป้องกันการแสดงเลขหมายโทรออก และระบบปฏิเสธเลขหมายที่ไม่พึงประสงค์ และการให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๖)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที รย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เพราะเป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเป็นการเฉพาะในทางปฏิบัติเพื่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายในเรื่องบริการโทรศัพท์

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	- ชื่อประกาศเป็นการเขียนโดยใช้ถ้อยคำตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕๐ ซึ่งบัญญัติว่า “มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม” - เนื่องจากชื่อประกาศได้ระบุมถึงเรื่องสิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมด้วย จึงทำให้เนื้อหาของร่างประกาศนี้อาจไม่ได้จำกัดเฉพาะเรื่องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งน่าจะเป็นเหตุที่ทำให้สำนักงาน กสทช. ระบุนข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำกับกิจกรรม/การบริการต่างๆ ของผู้รับใบอนุญาตในร่างประกาศนี้ด้วย เช่น ข้อ ๑๕, ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ซึ่งข้อกำหนดเรื่องดังกล่าวอยู่นอกขอบเขตของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แม้จะไม่ได้ขัดแย้งกับข้อกำหนดในส่วนที่เป็นเรื่องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง แต่การนำเรื่องดังกล่าวมารวมไว้ในประกาศเดียวกันโดยใช้นิยามผู้ใช้บริการเดียวกันกับเรื่องข้อมูลส่วนบุคคล น่าจะทำให้เกิดความสับสนและความคลาดเคลื่อนของขอบเขตการบังคับใช้ได้ และทำให้หลักเกณฑ์บางเรื่องอยู่กระจัดกระจายในประกาศหลายฉบับ ดังนั้น บริษัทฯ จึงเสนอให้สำนักงานจำกัดเนื้อหาของประกาศฉบับนี้ให้ครอบคลุมเฉพาะเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและพิจารณานำประกาศข้ออื่นๆ ที่เป็นเรื่องที่อยู่นอกขอบเขตดังกล่าวไปไว้ในประกาศฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงน่าจะเหมาะสมกว่า
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
- มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมพันธมิตรผู้บริโภคกรุงเทพมหานครฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	

ประเด็นที่ ๑๕ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตในการจัดให้มีช่องทางให้ผู้ใช้บริการมีสิทธิเลือกที่จะรับหรือยกเลิกข้อมูลหรือบริการและปฏิเสธการเสนอข้อมูลหรือบริการผ่านบริการโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาต มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๗)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๕ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	มีความเหมาะสม เป็นการกำหนดหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตในทางปฏิบัติเพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ DTN.RS-NBTC ๒๐๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	- ชื่อประกาศเป็นการเขียนโดยใช้ถ้อยคำตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๕๐ ซึ่งบัญญัติว่า “มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม” - เนื่องจากชื่อประกาศได้ระบุมุ่งถึงเรื่องสิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมด้วย จึงทำให้เนื้อหาของร่างประกาศนี้อาจไม่ได้จำกัดเฉพาะเรื่องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งน่าจะเป็นเหตุที่ทำให้สำนักงาน กสทช. ระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับการกำกับกิจกรรม/การบริการต่างๆ ของผู้รับใบอนุญาตในร่างประกาศนี้ด้วย เช่น ข้อ ๑๕, ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ซึ่งข้อกำหนดเรื่องดังกล่าวอยู่นอกขอบเขตของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แม้จะไม่ได้ขัดแย้งกับข้อกำหนดในส่วนที่เป็นเรื่องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง แต่การนำเรื่องดังกล่าวมารวมไว้ในประกาศเดียวกันโดยใช้นิยามผู้ให้บริการเดียวกันกับเรื่องข้อมูลส่วนบุคคล น่าจะทำให้เกิดความสับสนและ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	ความคลาดเคลื่อนของขอบเขตการบังคับใช้ได้ และทำให้หลักเกณฑ์บางเรื่องอยู่กระจัดกระจายในประกาศหลายฉบับ ดังนั้น บริษัทฯ จึงเสนอให้สำนักงานจำกัดเนื้อหาของประกาศฉบับนี้ให้ครอบคลุมเฉพาะเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและพิจารณานำประกาศข้ออื่นๆ ที่เป็นเรื่องที่อยู่นอกขอบเขตดังกล่าวไปไว้ในประกาศฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยตรงน่าจะเหมาะสมกว่า
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRDAWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
- สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ราคา ค่าใช้จ่าย ความสะดวก ความง่าย และความเร็วในการยกเลิกบริการ จะต้องถูกกว่า สะดวกกว่า ง่ายกว่า และเร็วกว่า หรืออย่างน้อยเท่ากับราคา ค่าใช้จ่าย ความสะดวก ความง่าย และความเร็วในการเลือกรับบริการ ถ้าสามารถบอกรับบริการได้ในทางช่องทางใด ก็ต้องบอกยกเลิกบริการได้ทางช่องทางเดียวกัน เมื่อบอกยกเลิกการบริการแล้วจะต้องมีผลทันที ให้ในทุกรอบบิลผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งผู้ใช้บริการถึงบริการที่บอกรับอยู่ รวมถึงวิธีการยกเลิก ให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีช่องทางที่ผู้ใช้บริการสามารถตรวจสอบบริการที่ตนเองบอกรับอยู่ได้ด้วยตัวเอง และกรณีที่ เป็นช่องทางทางโทรศัพท์หรือช่องทางทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นผู้ใช้บริการต้องสามารถบอกยกเลิกบริการได้ในช่องทางเดียวกันนั้น
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง	เหมาะสม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
ประธานสมาคมพันธมิตรผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	

ประเด็นที่ ๑๖ การกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการฯ ให้สอดคล้องกับประกาศนี้และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นภาษาไทยและภาษาอื่น ให้ครบภาษาเท่าที่ผู้รับใบอนุญาตได้ทำการตลาด โดยต้องส่งให้เลขาธิการ กสทช. ตรวจสอบและรับรองตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนดเพิ่มเติม ภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร (ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๒๐)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ยังไม่เหมาะสม เนื่องจากตามข้อ ๒๐ ของประกาศ กสทช.ฯ ได้กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการฯ เป็นภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ให้ครบภาษาเท่าที่ผู้รับใบอนุญาตได้ทำการตลาด และส่งให้เลขาธิการ กสทช. ภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ประกาศนี้มีผลบังคับใช้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อผู้ให้บริการในการใช้งาน และเพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกันของผู้รับใบอนุญาต สำนักงาน กสทช. จึงควรจัดทำตัวอย่าง (Guideline) หรือรูปแบบ (Template) ของหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการฯ ดังกล่าว โดยควรปรับปรุงแก้ไขข้อความ ข้อ ๒๐ ของประกาศ กสทช.ฯ ดังนี้ “ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมของผู้ให้บริการให้สอดคล้องกับประกาศนี้และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามรูปแบบที่ กสทช. กำหนด เป็นภาษาไทยและภาษาอื่นให้ครบภาษาเท่าที่ผู้รับใบอนุญาตได้ทำการตลาดโดยต้องส่งให้เลขาธิการ กสทช. ตรวจสอบและรับรองตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนดภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ กสทช. ประกาศกำหนด และจัดให้มีการเผยแพร่เป็นการทั่วไป”
บริษัท ทรู มูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ TUC/REG/๑๐๔๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	๑. การจัดทำนโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ครบภาษาเท่าที่ผู้รับใบอนุญาตได้ทำการตลาดก่อให้เกิดภาระแก่ผู้รับใบอนุญาตเกินสมควร ข้อเสนอแนะ : แก้ไขให้ผู้รับใบอนุญาตจัดทำนโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	๒. การกำหนดให้ต้องส่งนโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เลขาธิการ กสทช. ตรวจสอบและรับรองตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด อาจก่อให้เกิดความสับสนกับการจัดทำนโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ <u>ข้อเสนอแนะ</u> : แก้ไขข้อความว่าเป็นว่า ต้องส่งให้สำนักงาน กสทช. เพื่อเป็นข้อมูลและเป็นหลักฐานการดำเนินการ
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เหมาะสม
- สภาพองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วยว่าควรมีเรื่องนี้ เป็นการประกาศกับสาธารณะว่าผู้ให้บริการสัญญาอะไรกับผู้บริโภค และเสนอเพิ่มเติมว่าควรทำให้ค้นหาและเข้าถึงหลักเกณฑ์ได้โดยสะดวก และหลักเกณฑ์ดังกล่าวควรครอบคลุมสิทธิทั้ง ๓ ด้าน เสนอแก้ไขข้อ ๒๐ เป็น “ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมของผู้ใช้บริการ ให้สอดคล้องกับประกาศนี้และกฎหมายอื่นที่ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัว และการคุ้มครองเสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน เป็นภาษาไทยและภาษาอื่น ให้ครบภาษาเท่าที่ผู้รับใบอนุญาตได้ทำการตลาด โดยต้องส่งให้เลขาธิการ กสทช. ตรวจสอบและรับรองตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด ภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ และจัดให้มีการเผยแพร่หลักเกณฑ์ทั้งฉบับเต็มและฉบับย่อในภาษาที่เข้าใจง่ายเป็นการทั่วไป โดยอย่างน้อยต้องเผยแพร่บนเว็บไซต์ของผู้รับใบอนุญาต จุดจำหน่ายหรือจุดที่ให้บริการผู้ให้บริการ และในเอกสารสมัครใช้บริการหรือเปลี่ยนแปลงสัญญาการให้บริการ และ หลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคมของผู้ใช้บริการตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบไปด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้ (๑) หลักการการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ของผู้รับใบอนุญาต (๒) ระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของ ผู้ใช้บริการตามข้อ ๑๑ (๓) สิทธิของผู้ใช้บริการตามข้อ ๑๒

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
	(๔) สิทธิการร้องเรียนของผู้ใช้บริการตามข้อ ๑๓ (๕) การส่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการตามข้อ ๑๙ (๖) การทวงถามหนี้และการส่งต่อข้อมูลส่วนบุคคลให้กับบริษัทที่รับซื้อหนี้ ผู้รับใบอนุญาตและสำนักงาน กสทช. จะต้องเผยแพร่หลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งทั้งในฉบับเต็มและในฉบับย่อในภาษาที่เข้าใจง่ายบนเว็บไซต์ของผู้รับใบอนุญาตหรือสำนักงาน กสทช. แล้วแต่กรณี โดยที่อยู่อินเทอร์เน็ต (Uniform Resource Locator: URL) ที่นำไปสู่หลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องมีความคงทนถาวรหรือไม่เปลี่ยนแปลงเป็นเวลาอย่างน้อยสิบปี เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถตรวจสอบย้อนหลังได้ หลักเกณฑ์แต่ละฉบับจะต้องลงวันที่ที่ประกาศและวันที่ที่มีผลบังคับใช้กำกับไว้ด้วย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตและสำนักงาน กสทช. เผยแพร่หลักเกณฑ์ฉบับใหม่บนเว็บไซต์เดียวกับหลักเกณฑ์ฉบับเก่า โดยใช้ที่อยู่อินเทอร์เน็ต (URL) ใหม่ และยังเก็บรักษาและเผยแพร่หลักเกณฑ์ฉบับเก่าต่อไปในที่อยู่อินเทอร์เน็ตเดิมเพื่อให้ใช้อ้างอิงได้ ทั้งนี้ให้ระบุในหน้าเว็บที่แสดงหลักเกณฑ์ฉบับเก่าให้ชัดเจนว่าเป็นหลักเกณฑ์ที่ไม่เป็นปัจจุบันแล้วและแจ้งถึงช่องทางการเข้าถึงหลักเกณฑ์ฉบับปัจจุบัน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งกับผู้ใช้บริการทราบโดยเร็ว ภายใน ๗ วัน โดยอาจทำทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ในการแจ้งดังกล่าวจะมีได้เฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับตัวหลักเกณฑ์และการอธิบายถึงข้อเปลี่ยนแปลงของหลักเกณฑ์เท่านั้น และต้องไม่มีการเสนอขายหรือการทำการตลาดอื่นใด”
- สมาคมผู้บริโภคสุราษฎร์ธานี (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) - นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมพันธมิตรคุ้มครองผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	เหมาะสม
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มเติมเรื่องการเผยแพร่หลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิผู้ใช้บริการให้ทั่วถึงในช่องทางต่างๆ ที่หลากหลายเพื่อให้ประชาชนรู้

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ขอแก้ไขเป็นภายใน ๑๘๐ วัน

ประเด็นที่ ๑๗ การกำหนดให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติม ๗ เรื่อง ดังนี้

๑๗.๑ การให้ กสทช. กำหนดข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึก หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการอย่างชัดเจน ตามร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๗ (๒)

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๗ (๒) ได้กำหนดให้ต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว การกำหนดให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้ มีความเหมาะสมเนื่องจากอาจจะมีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงในทางโทรคมนาคมมากขึ้นกว่ากรณีทั่วไป
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่จำเป็น เนื่องจากสามารถอ้างอิงได้ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มมาตรการหรือประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษหากผู้ให้บริการไม่ทำตามประกาศ
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วย

๑๗.๒ การให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์การส่งหรือโอนข้อมูลไปยังต่างประเทศ ตามร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๙

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๙ ได้กำหนดให้ต้องดำเนินการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว การกำหนดให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติม มีความเหมาะสมเนื่องจากในทางโทรคมนาคมการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศอาจมีช่องทางที่หลากหลายทางเทคโนโลยีซึ่งอาจทำให้เกิดการละเมิดสิทธิที่แตกต่างกรณีทั่วไป จึงควรให้ กสทช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่จำเป็น เนื่องจากสามารถอ้างอิงได้ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มมาตรการหรือประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษหากผู้ให้บริการไม่ทำตามประกาศ
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วย

๑๗.๓ การให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บค่าบริการขอสำเนารับรองถูกต้องในรูปแบบหนังสือ ตามร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๒ วรรคสาม

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	การเรียกเก็บค่าบริการดังกล่าว เป็นหลักเกณฑ์ในทางปฏิบัติเพื่อดำเนินการตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงเห็นว่า กสทช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	หากจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ ควรมีการกำหนดระยะเวลาให้แน่นอนว่าจะออกภายในระยะเวลาเท่าใด นับแต่ วันที่ร่างประกาศฯ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และควรต้องมีการรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเช่นเดียวกัน
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มมาตรการหรือประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษหากผู้ให้บริการไม่ทำตามประกาศ
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วย

๑๗.๔ การให้ กสทช. กำหนดมาตรการป้องกันและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๓๗ (๑) กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนด แต่มาตรฐานขั้นต่ำตาม (ร่าง) ประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๔ ระบุให้ กสทช. เป็นผู้กำหนด มีความเห็นว่า มาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๓๗ (๑) ดังนั้น ประกาศ กสทช.ฯ จะต้องกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ และ เห็นว่าหลักเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำดังกล่าวมีความครอบคลุมเพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องสร้างหลักเกณฑ์เพิ่มเติม โดย กสทช. อีก
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่จำเป็น เนื่องจากสามารถอ้างอิงได้ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มมาตรการหรือประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษหากผู้ให้บริการไม่ทำตามประกาศ
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วย

๑๗.๕ การให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์การแจ้งและช้อยกเว้นการแจ้งเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๔ วรรคสี่

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที ทย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ มาตรา ๓๗ (๔) การแจ้งและช้อยกเว้นในการแจ้งเหตุในการละเมิดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แต่ (ร่าง) ประกาศ กสทช. ระบุให้เป็นไปตามที่ กสทช. กำหนด การระบุให้ กสทช. เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจะครอบคลุมและเป็นไปตามที่กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนดไว้หรือไม่ หรือควรให้หลักเกณฑ์และวิธีการในประกาศ กสทช. ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๓๗ (๔) ที่ให้คณะกรรมการข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนดกรณีการแจ้งเหตุละเมิด หาก กสทช. เห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการแจ้งเหตุในทางปฏิบัติก็มีความเหมาะสมที่จะกำหนดเพิ่มเติมได้ แต่กรณีการกำหนดช้อยกเว้นการแจ้งเหตุละเมิด เป็นการยกเว้นการกระทำตามหลักกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่จะต้องมีการแจ้งเหตุละเมิด หากจะการยกเว้นหลักกฎหมายทั่วไป จะต้องเป็นการกำหนดช้อยกเว้นโดยกฎหมายนั่นเอง กสทช. ไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ช้อยกเว้นแจ้งเหตุละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ไม่จำเป็น เนื่องจากสามารถอ้างอิงได้ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มมาตรการหรือประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษหากผู้ให้บริการไม่ทำตามประกาศ
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วย

๑๗.๖ การให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์บริการแสดงเลขหมายเรียกเข้า ระบบป้องกันการแสดงเลขหมายโทรออก และระบบปฏิเสธเลขหมายที่ไม่พึงประสงค์ ตามร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๖

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เเอ็นที รย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นการกำหนดวิธีการในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายเป็นการเฉพาะในเรื่องบริการโทรศัพท์ ซึ่งจะมีรายละเอียดมากกว่ากรณีทั่วไป จึงเห็นว่า กสทช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	หากจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ ควรมีการกำหนดระยะเวลาให้แน่นอนว่าจะออกภายในระยะเวลาเท่าใด นับแต่วันที่ร่างประกาศฯ ฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และควรต้องมีการรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเช่นเดียวกัน
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มมาตรการหรือประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษหากผู้ให้บริการไม่ทำตามประกาศ
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วย

๑๗.๗ การให้ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบและรับรองหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิฯ ตามร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๒๐

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (ความเห็นตามหนังสือ ที่ เอ็นที รย./๒๕๔ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ร่างประกาศ กสทช.ฯ ได้กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดทำหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนในหลักเกณฑ์การตรวจสอบและรับรองหลักเกณฑ์การคุ้มครองสิทธิฯ ที่ กสทช. กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติม เป็นเพียงการกำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการของ กสทช. เพื่อตรวจสอบและรับรองหลักเกณฑ์ที่ผู้รับใบอนุญาตจัดทำขึ้นเพื่อให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงเห็นว่า กสทช. สามารถกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมได้
สมาคมผู้บริโภคสงขลา (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เพิ่มมาตรการหรือประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษหากผู้ให้บริการไม่ทำตามประกาศ
บริษัท แอมเน็กซ์ จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ Amnex ๒๐๒๒/๑๒/ ๐๐๓ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	เห็นด้วย

ประเด็น/ข้อแนะอื่นๆ

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
สภาองค์กรของผู้บริโภค (ความเห็นตามหนังสือ ที่ สอบ.นย.๗๙๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕) และ มูลนิธิเพื่ออินเทอร์เน็ตและวัฒนธรรมพลเมือง (ความเห็นทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่	๑. ผู้ให้บริการจะต้องแจ้งให้ผู้สมัครใช้บริการ หรือผู้จะต่อสัญญา หรือผู้จะเปลี่ยนแปลงสัญญา ทราบถึงสิทธิตามประกาศฉบับนี้ สิทธิตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิตามกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค ที่เกี่ยวข้อง กับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน รวมถึงหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๐ ก่อนจะทำสัญญา ผู้ให้บริการมีหน้าที่สรุปสาระสำคัญของสัญญาและสิทธิดังกล่าวในภาษาที่เข้าใจง่ายและชัดเจนให้แก่ผู้บริโภค

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ได้รับทราบ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งสิทธิพร้อมช่องทางติดต่อผู้รับใบอนุญาตและช่องทางร้องเรียนต่อ กสทช. แก่ผู้ให้บริการได้ทราบทุก ๑๒ เดือนหรือเมื่อจะมีการต่อหรือเปลี่ยนแปลงสัญญา ๒. บทเฉพาะกาล หนังสือรับรองการปฏิบัติตามมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน (self-certification and transparency report) ของผู้รับใบอนุญาต ให้เริ่มต้นปรัายงานตั้งแต่ปีปฏิทินถัดจากปีที่ประกาศไป ๑ ปี (เช่น หากประกาศในปี ๒๕๖๖ ให้จัดทำรายงานของปี ๒๕๖๗ (ม.ค.-ธ.ค.) และส่งไม่เกินวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๘) เฉพาะรายงานฉบับแรก ผู้ให้บริการที่ประสงค์จะขอขยายเวลาในการส่งหนังสือรับรอง สามารถขออนุญาตพร้อมแสดงเหตุผลความจำเป็นและเวลาที่คาดว่าจะแล้วเสร็จต่อสำนักงาน กสทช. ได้ โดยขอขยายเวลาได้ไม่เกิน ๓ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน ให้สำนักงาน กสทช. มีอำนาจอนุญาตตามวรรคสองได้ไม่เกินตามที่ผู้ให้บริการขอและรวมทั้งหมดไม่เกิน ๙๐ วัน
บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด (ความเห็นตามหนังสือ ที่ BRD.AWN ๐๓๒๗/ ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕)	ขอปรับปรุงข้อความร่างประกาศ กสทช.ฯ ข้อ ๑๙ ดังนี้ “ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ส่งข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการที่ผู้รับใบอนุญาตเก็บรวบรวมไว้ครอบครองให้แก่ กสทช.หรือสำนักงาน กสทช. เมื่อได้รับคำร้องขอโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมาย ข้อ ๒๑ วรรคท้าย ขอตัดออกเนื่องจากการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่ผู้จัดทำรายนามสมุดโทรศัพท์เป็นบทบัญญัติที่ร่างประกาศฯ ฉบับนี้กำหนดไว้ ผู้รับใบอนุญาตไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวร่วมกับผู้จัดทำรายนามสมุดโทรศัพท์ ดังนั้น หากมีการทำละเมิดเกิดขึ้นโดยผู้จัดทำรายนามสมุดโทรศัพท์ย่อมเป็นความรับผิดชอบโดยลำพังของผู้จัดทำข้อมูลสมุดโทรศัพท์ ประกอบกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่บนรายนามสมุดโทรศัพท์เป็นข้อมูลที่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ถือเป็นข้อมูลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตกลงให้เปิดเผยสู่สาธารณะ ดังนั้น หากมีความเสียหายใดๆ เกิดขึ้น ผู้รับใบอนุญาตไม่ควรต้องรับผิดชอบจากเหตุดังกล่าว

ผู้แสดงความคิดเห็น	ความคิดเห็น
- นายวิทยา แจ่มกระจ่าง ประธานสมาคมพันธมิตรผู้บริโภคกรุงเทพฯ (ความเห็นตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)	มีความเชื่อมั่นใน กสทช. อยู่แล้ว การออกมาตรการและหลักเกณฑ์ต่างๆ ให้กับประชาชนเป็นการคุ้มครองสิทธิให้กับประชาชนโดยตรง ไม่เอนเอียง จึงมีความเหมาะสมทุกประการ